

la humanitat

Any II : Núm. 376
Barcelona, dilluns, 23 de gener de 1933

Redacció i Administració: Ronda Sant Pere, 11, pral. : Telèfons 24646 i 24647
Impremta: Muntaner, 49 : Telèfon 31518

Fundador: LLUIS COMPANYS

De produir-se la crisi—ens ha dit el senyor Tauler, secretari de la majoria—la seva solució seria cosa de vint-i-quatre hores

Aquest migdia hem estat al despatx del senyor Lluís Companys, per tal que ens donés la seva autoritzada opinió sobre la crisi que sembla que virtualment s'ha plantejat en el si del Govern de la Generalitat.

Al despatx ens ha estat manifestat que el senyor Companys es trobava al llit, encara refredat, i que havia donat ordre que no rebria ningú. Quan anàvem a sortir, ha arribat el senyor Tauler, al qual hem preguntat si venia a veure el President de la Cambra.

El senyor Tauler ens ha dit:

—Sí, vinc a veure com es troba, perquè ahir, en tornant del Prat, sé que hagué de posar-se novament al llit.

—I de la crisi, què hi ha?

—De moment, no sé res. Sé el mateix que han dit els diaris aquests dies.

—La reunió de la majoria convocada per aquesta tarda està relacionada amb això?

—Exactament. Com ha dit el senyor Macià, alguns consellers estan en desacord amb el criteri de la majoria parlamentària i aquesta tarda n'hauran de parlar.

—Creieu que hi assistirà el senyor Companys?

—No us ho sabria dir. Li ha estat cursada la convocatòria com als altres diputats. Depèn, però, del seu estat de salut.

—Creieu que pot produir-se la crisi?

—No ho crec, ni deixo de creure-ho. L'únic que us puc dir és que si la crisi es produeix, la seva solució és cosa de vint-i-quatre hores.

—Es coneixerà aquesta tarda el resultat de la reunió?

—Es difícil, puix que hom creu que aquesta reunió serà molt laboriosa i segurament abans de donar-se a conèixer els acords presos, aquests s'hauran de comunicar al President.

—Insistiran els acords presos en el partit?

—No. Els acords que prengui la majoria seran els mateixos que podria prendre el Partit en aquest cas.

L'ambaixador de Cuba sosté una conferència amb el ministre d'Estat i hom la relaciona amb la mort de l'estudiant espanyol a l'Havana

Madrid, 23. — Durant tot el matí d'ahir, diumenge, el senyor Zulueta va romandre en el seu despatx del Ministeri d'Estat. S'ocupà de diversos assumptes de tràmit que volia enllestir abans de la seva marxa cap a Ginebra, la qual tindrà lloc passat demà, dimecres.

Aprofitant la circumstància de trobar-se en el seu despatx, el visità l'ambaixador de Cuba, senyor García Kolhy. Aquest, en sortir, guardà gran reserva sobre allò tractat en la visita. El ministre d'Estat, per la seva banda, digué que no tenia res d'interès per a comunicar a la Premsa. Confirmà, però, la visita del senyor García Kolhy.

Hom pot afirmar, sense por a errar-se, que aquesta visita va tenir per objecte la tramitació de les gestions que Espanya realitza amb el Govern cubà relacionades amb el desgraciat succés que va costar la vida a l'estudiant espanyol Marian González, en uns desordres ocorreguts a l'Havana.

Recollida de llibres comunistes

La policia s'ha incautat d'una sèrie de llibres de caràcter comunista que es venien pels carrers.

CRISI A LA GENERALITAT

El senyor Lluhi i Vallescà ha donat compte de la seva dimissió i de la dels senyors Tarradelles, Comes i Xirau

Declaracions del president Macià

El "Full Oficial" d'avui publica les següents manifestacions del senyor Macià, a propòsit del rumor de crisi que s'ha donat aquests dies:

—No nego—va dir—la possibilitat que es produeixi la crisi, però no passa res; res que afecti l'essència dels nostres principis de partit. S'ha produït, en efecte, una discrepància en apreciar quines facultats han de tenir el President, el Govern i el Parlament de la Generalitat; aquesta, però, és una qüestió que haurà de resoldre la majoria. Si l'acord que aquesta adopti no satisfà alguns consellers, dependrà d'ells l'apreciar si hi ha motius per a plantejar la crisi. Amb tot, no serà una crisi de partit, ja que la qüestió no afecta els principis bàsics ni cap mesura que doni motiu a la separació d'aquells que, per altra banda, han estat excel·lents col·laboradors a l'obra que la Generalitat va portant a cap.

Més concretament—segui dient—: si per un motiu circumstancial els senyors Lluhi i Tarradelles, i potser algun altre conseller, creguessin que han de deixar de formar part del Govern de la Generalitat, jo hauria de respectar la seva decisió en les circumstàncies actuals; però una vegada aprovat l'Estatut Orgànic de la Generalitat, i una vegada acceptat per tots, hauria de presentar-se l'ocasió que fossin novament cridats al Consell, al qual estic segur que no li regatejarien el seu concurs, la seva intel·ligència i les seves provades aptituds amb el mateix entusiasme demostrat fins ara.

Primerament, hom deia que els únics a dimitir serien els senyors Lluhi i Tarradelles i d'altres, que es donaven per millor informats, feien recaure la dimissió en els esmentats i a més a més en els senyors Comes i Xirau.

Es deia que la discrepància existent entre diversos consellers no era motivada, ni molt menys, pel motiu del Govern civil de Barcelona car, segons es deia, existien ja de molt de temps abans que fos públic.

El senyor Lluhi dona compte oficialment de quatre dimissions

Els periodistes, davant dels rumors que més amunt anem, han sol·licitat una entrevista amb l'actual cap del Poder Executiu, senyor Lluhi i Vallescà, entrevista que els ha estat concedida immediatament.

El senyor Lluhi, així que han entrat els periodistes, i després de saludar-los amablement, ha parlat així:

—Us he de fer avinent—ha dit—abans de començar a respondre les preguntes que segurament porteu preparades, que el resultat o les incidències de la reunió de la majoria del Parlament català, que ha de tenir lloc aquesta tarda, no pot influir en res en la qüestió que hi ha plantejada.

—Com sigui—ha afegit—que a l'altura que han arribat les coses ja no s'ha de guardar cap reserva, us he de manifestar que dimecres passat els consellers senyors Tarradelles, Comes, Antoni Xirau i el que us parla, varem presentar la dimissió dels càrrecs que ocupem al senyor Macià per creure que la manera que ell entenia la delegació de funcions executives estava en oposició a la manera com havia estat explicada al Parlament d'acord amb tot el Govern, adhuc el senyor Macià, i que va ésser aprovada no solament per la majoria d'Esquerra Republicana de Catalunya, sinó també per altres grups del Parlament.

—...?—
—Si el senyor Macià ens hagués acceptat les dimissions aquell dia, no s'haurien produït alguns equívocs que han ocorregut.

—...?—
—La idea nostra de què el senyor Tarradelles acceptés el Govern civil de Barcelona ofert pel Govern de la República, era filla de què encara no s'havien acceptat les nostres dimissions, per la qual causa creiem que no s'havia de portar a cap un acte que pogués tenir aparències de "desaire" davant els termes correctes i cordials en què estava redactada la nota del Govern.

En resum: des de dimecres esperem la nostra substitució.

—...?—
—No cal que es doni importància a aquesta crisi, car no en té ni mica, es tracta únicament d'un canvi de persones, puix que cap de nosaltres no ha canviat d'ideologia. Seguirem com sempre disciplinats i assistirem amb els nostres vots el Govern que es formi

LLUHI I VALLESCA

—Què hi ha del nomenament de governador?—gosem a preguntar.

—Es cosa de Madrid. Quan es constitueixi el nou Govern de la Generalitat, si és que realment aquest està en crisi, veurem què opina respecte la proposta del Govern central, pel que fa referència a exercir aquest càrrec al conseller de Governació, o si formularem alguna proposta. De totes maneres a mi em sembla molt natural que mentre no hagi estat fet el traspàs dels serveis d'ordre públic el Govern central vulgui que la designació recaigui en persona de la seva plena confiança. Per altra banda, com que el senyor Moles no tornarà fins a dimecres o dijous, cal creure que abans ja haurà estat designat el seu successor.

Apassionats comentaris

La premsa de diumenge al matí i el "Full Oficial" d'avui ja deixaven entreveure gairebé amb tota certesa que la crisi parcial del Govern de la Generalitat era una cosa imminent. Això ha produït, des de primeres hores del matí, una animació desacomunada al Palau de la Generalitat. En tots els grups que s'han format, especialment al Saló de Sant Jordi, el tema de discussió era el mateix i hom feia ja suposicions sobre quins serien els substituïts dels consellers dimissionaris.

UNS TITOLS DE «L'OPINIO»

L'òrgan oficial d'Esquerra Republicana de Catalunya, "L'Opinió", donava compte, ahir, de la designació del senyor Tarradelles per a governador civil. I afegia: "Aquest, accepta, d'acord amb el cap del Consell Executiu, senyor Lluhi. La majoria del Govern de Catalunya comparteix aquest criteri."

Per tant, això vol dir que hi ha una minoria de consellers que no el compartien. I rera d'aquests títols vénen unes declaracions molt reservades del senyor Macià.

Amb tot, això és una qüestió incidental. El plet que ha donat motiu a tots aquests rumors de crisi i de diferències, no és aquest. L'interès periodístic i polític gira en torn d'altres esdeveniments possibles, derivats d'una diferent apreciació del que ha d'ésser la Constitució catalana.

CARNET

A Torra de Claramunt, el passat dia 10 d'agost, uns monàrquics, creient-se que ja no hi havia República—mireu quines coses de creure!—insultaren i agrediren un bon català, un bon republicà: Ramon Guitart Vallès, i donaren visques a la monarquia.

L'alcalde cursà la corresponent denúncia al governador Joan Moles. Però el governador civil Joan Moles no feu gaire cabal de la denúncia. Passava el temps i no s'havia obert cap informació, no s'havia castigat els culpables.

Fou LA HUMANITAT qui feu memòria al governador Joan Moles, qui remogué l'enutjós afer que hom semblava interessat a enterrar, a oblidar. Fou LA HUMANITAT qui digué, d'una manera respectuosa i enèrgica, que un governador de la República no pot emparar els monàrquics facciosos.

Hem de creure, doncs, que gràcies a LA HUMANITAT foren castigats els monàrquics facciosos de Torra de Claramunt que insultaren la República i donaren visques a la monarquia.

Ara, però, ens diuen que el senyor Vidal i Guardiola—més Guardiola que Vidal—s'atribueix l'èxit. Això és natural: el senyor Vidal i Guardiola fa oposicions al cacicat de la comarca d'Igualada i li convé fer mèrits.

El que passa és que d'un home de la Lliga—partit que fou un dels darrers puntals de la monarquia—no pot creure's tan fàcilment que ajudi a castigar els monàrquics.

Llegim: "Puede considerarse como dimitido el jefe superior de policia, señor Ibáñez."

No els volem enganyar: ens en alegrem.

El senyor Urrecha—però ¿encara és viu el senyor Urrecha?—diu que per ell pertànyer a l'Esquerra seria una desgràcia.

¿Vol dir que això no seria una desgràcia més gran per a l'Esquerra?

Els conspiradors monàrquics de 1932 han anat a Portugal. I han estat més ben rebuts que els conspiradors republicans de 1930.

Als republicans els internaren en un castell. Els monàrquics viuen en bons hotels.

I a Portugal hi ha República: la República del senyor Carmona.

Puig Pujades és un nom ben conegut, ben estimat en la literatura catalana. Es per això que us recomanem avui un llibre de Puig Pujades: La fi de Don Joan.

—Creu-me, les veritables crisis ens les plantegen els amos monàrquics que cada dia tanquen fàbriques perquè els treballadors passem un hivern ben divertit.

ABANS D'AHIR, DIA 21, ES VA INAUGURAR EL BAR CERVESERIA "La Polseguera"

Menjars casolans esplèndidament servits, a preus sumament econòmics. — Excel·lent degustació de cervesa amb les seves corresponents tapes.

"CASA QUIMET"

Acurat servei amb tota mena d'aperitius, licors, cafè, xocolata, etc. Estació i sala d'espera de la línia d'aucocars de Martorell "La Polseguera"

5, Ronda Universitat, 5
Telèfon 11726

si, com suposem i desitgem, aquest ho fa bé.

—No creieu que encara podria ésser que oficialment, la crisi no es produïx?

—No és possible, després de les declaracions del senyor Macià al "Full Oficial", que tenen un caire oficial. I a més a més, no ens enganyem, entre mig hi ha plantejada la qüestió de confiança.

—Ens podeu dir qui serà el nou governador de Barcelona?

—No ho sé, però crec que hauria d'ésser un home de l'Esquerra que tingués la completa confiança del partit, especialment en aquests moments en què s'ha de portar a cap el traspàs de serveis. No és que vulgui dir amb aquestes paraules que alguns senyors dels que s'indiquen com a probables, no puguin portar a cap el seu començament a la perfecció.

Tornant a parlar de la seva dimissió, ha dit el senyor Lluhi que divendres va insistir prop del senyor Macià per tal que els fos indicat ben aviat substitut, car hi ha diversos assumptes urgents a resoldre, entre els quals el de nomenament d'un director general d'Administració Local, la de l'aplicació de la darrera Llei Agrària, la dissolució dels ajuntaments nomenats per l'article 29, etc.

—Tots ells —ha afegit— són coses importantíssimes i urgents i per això vaig insistir, car pesava damunt nostre una greu responsabilitat.

Bé —ha acabat dient el senyor Lluhi— penso que ens tornarem a veure bonament pel carrer com sempre.

—Així, ara haureu de tornar al Consistori?

—No ho crec. Sóc diputat a les Corts de Madrid i a les Catalanes i és fàcil que marxi cap a Madrid a presenciar alguns debats o bé al Parlament d'aquí. No ho sé...

El senyor Terradellas d'acord amb el senyor Lluhi

En sortir els informadors del despatx del senyor Lluhi, s'han traslladat al del conseller de Governació, senyor

Terradellas, el qual ha rebut, junt amb el seu secretari particular, senyor Miquel Albert.

—Vosaltres, que ja heu vist el senyor Lluhi —ha començat dient— ja esteu assabentats del que passa, així és que únicament em cal dir-vos que estic absolutament d'acord amb el que ell us ha comunicat.

Espero que vingui com més aviat millor el meu substitut per a lliurar-li el Departament de Governació i donar-li compte dels diversos afers que queden pendents de resolució.

—El senyor Macià, en les seves declaracions, diu que una vegada estigui aprovat l'Estatut Orgànic de Catalunya és probable que tornin a formar part del Govern?

—Sobre això jo no us puc donar la meua opinió, com a home disciplinat que sóc em limito a dir que les disposicions que prengui el senyor Macià, em limitaré únicament a acatar-les.

—Són quatre o menys, els dimittits?

—Jo tinc la certesa únicament de quatre.

—I si els acords de la reunió de la majoria d'aquesta tarda fossin contraris a la vostra dimissió?

—Seguiríem dimissionaris. La decisió de la minoria no pot fer canviar en res la nostra decisió. Ja fa gairebé dos anys que sóc en aquesta casa i, veritablement, se m'han fet llargs i pesats. No és que la deixi ni amb recança ni amb cap mena de rancúnia. He pres senzillament una resolució ben estudiada i no la tornaré enrera.

Aniré a casa meua a fer-me càrrec dels meus afers, que bona falta els fa sense que això vulgui dir que no segueixi disciplinat a la política de l'Esquerra Republicana de Catalunya, a la qual organització m'honro de pertànyer.

—...?

—No són obstacles els que ens obliguen a dimitir. Són discrepàncies existents des de molt de temps, que ens obliguen a retirar-nos, sense que vulgui dir amb això que tenim raó. Potser en tenim, potser no.

Després d'aquestes paraules, la conversa ha pres un caire purament particular que res no pot afegir al que deixem relatat.

AL PARLAMENT DE CATALUNYA

Es reuneix la majoria, sota la presidència del senyor Macià per a tractar de la crisi

Convocats pel senyor Joan Tauler, secretari de la majoria d'Esquerra al Parlament de Catalunya, aquesta tarda s'han reunit els diputats de l'esmentada majoria, sota la presidència del senyor Macià.

El motiu de la reunió que s'està celebrant a la sala de conferències de la Cambra és per tal que la majoria expressi la seva opinió davant les diferències d'apreciació de certs extrems referents a les facultats que han d'ésser atribuïdes al President de la Generalitat al Govern i al Parlament, en la llei fonamental de Catalunya que ara es confecciona, palesades entre diferents membres del Govern i exterioritzades el dissabte.

Aquestes discrepàncies sorgiren ja en les primeres reunions que celebrà la Comissió Parlamentària que entén en la redacció de l'Estatut orgànic de Catalunya, però no va parlar-se'n per creure's que s'arribaria a un punt de coincidència. La majoria s'ha reunit per a tractar d'aquesta qüestió, i l'acord que ella prengui hom creu que serà el que determini el canvi que hauran de seguir els esdeveniments.

Des de dos quarts de 4, la Cambra ha començat a veure's concorreguda.

Preguntat el senyor Tauler si acabada la reunió es donaria una ferència d'ella, ha dit que ho ignorava, puix que es faria el que els reunits acordessin.

El senyor Casanoves, en entrar a la reunió, ha dit:

—No he d'expressar la meua opinió. Ho faré a dins. Però que consti

que aquestes incidències no afecten per a res l'ideal d'Esquerra ni la unitat del Partit.

—Tornareu a ésser ministre? —li han preguntat.

—No; segurament, no.

Preguntada al senyor Espanya la seva impressió sobre el moment actual, ha dit:

—La crisi és inevitable, ja que les divergències existien des de feia dies i no s'havia trobat solució. La majoria estarà al costat del President.

Arribat a la Cambra el President, senyor Companys, ha estat interrogat pels periodistes, però s'ha negat a fer declaracions.

A les quatre de la tarda han arribat al Parlament els ministres senyors Lluhi, Comes, Terradellas i Xirau.

Preguntat el Sr. Lluhi sobre la crisi, ha confirmat que aquesta era ja un fet el dimecres passat, però que, per discreció, no s'havia fet pública. No ha volgut fer altres declaracions.

A un quart i cinc minuts de cinc, ha arribat al Parlament, acompanyat del senyor Pi i Sunyer, el President de la Generalitat, don Francesc Macià, el qual ha estat rebut per tots els presents i el president de la Cambra, senyor Companys, en el replà superior de l'escala d'honor.

El senyor Macià ha celebrat, al despatx de la Presidència, una curta conferència amb el senyor Companys.

A dos quarts de cinc ha començat la reunió, i encara segueix a l'hora de tancar aquesta edició.

El banquet dels periodistes al senyor Companys se celebrarà el pròxim dimecres

Restablert el nostre benivolut amic senyor Lluís Companys, de la indisposició que l'ha retingut uns dies al llit, la comissió organitzadora de l'homenatge al President del Parlament català ha acordat celebrar definitivament el banquet el vinent dimecres, al migdia, al restaurant Maison Dorée.

GOVERN CIVIL

EL SENYOR MOLES SORTI CAP A MADRID

En l'express d'ahir el vespre sortí cap a Madrid el governador civil senyor Moles, acompanyat del seu secretari particular, senyor Ugarte.

Abans de marxar, el senyor Moles féu tramesa del comandament al secretari del Govern, senyor Azcàrraga.

A l'estació acomiadaren el senyor Moles, ultra els seus familiars, el general Batet; el secretari del Govern, senyor Azcàrraga, amb els alts empleats d'aquell Centre; el cap superior de Policia; el tinent coronel de Seguretat, senyor Flores; el general de la Guàrdia civil, senyor Marzò; el tinent coronel del mateix Cos, senyor Casellas; el cap de la Guàrdia Urbana, senyor Ribé; el governador de Tarragona, senyor Freixa; l'ex governador de Girona, senyor Ametlla, i molts amics particulars.

Acompanyaren el senyor Moles fins al Baixador del Passeig de Gràcia, el cap superior de Policia, el governador interí i el governador de Tarragona. El senyor Moles serà novament a Barcelona el dimecres vinent.

EL QUE DIU EL GOVERNADOR INTERI

El governador interí, senyor Azcàrraga, ha manifestat als periodistes que el Centre de Cereals li havia comunicat que l'ordenança Andreu Mateu Parera s'havia trobat en una dependència de l'esmentat Centre una quantitat en metàl·lic superior a 3.000 pesetes.

Aquesta quantitat ha estat posada a disposició del governador interí perquè sigui lliurada a la persona que acrediti haver-la perduda.

Per als damnificats de Girona

Quantitats rebudes pel senyor President de la Generalitat amb destinació a la subscripció pro damnificats de Girona:

	Pesettes
Ajuntament d'Hospitalet del Llobregat	100
Ajuntament de Gratallops ...	25
Ajuntament d'Albena	100
Ajuntament de Tàrraga	50
Gremi de Patrons Vaguers de Barcelona	388
Totes aquestes quantitats han estat lliurades a "Ràdio Barcelona".	

El Sr. Selvas i Carner conferenciant

La conferència que el cap de la majoria al Parlament de Catalunya, senyor Selvas i Carner havia de donar al Casal Republicà Català del districte cinquè, Hospital, 110, organitzada per la Secció Femenina de la mateixa i que hagué d'ésser ajornada, tindrà efecte el proper dimecres, dia 25, a les deu de la vetlla.

El tema a desenvolupar i ja anunciat "Les possibilitats socials de la Catalunya autònoma", sabem que ha desvetllat un gran interès donades les qualitats reconegudes del conferenciant.

La conferència serà radiada. Queden convidades les entitats d'Esquerra especialment les seccions femenines.

L'acte serà públic.

FETS DEL DIA

SE LI CALA FOC AL VESTIT I SOFREIX FERIDES GREUS

Al dispensari de Sant Andreu fou assistida ahir a la nit Anna Torras Casanovas, de 42 anys.

Presentava diverses cremades al braç dret i al ventre, ferides que li foren qualificades de pronòstic reservat. Aquestes ferides se les va causar al seu domicili en calar-se foc als seus vestits, en un brasero.

Després de la cura d'urgència fou traslladada a l'Hospital Clínic.

ESPECTACLES PUBLICS

GRAN TEATRE DEL LICEU

Demà (cinquena de propietat i abonament), FUNCIO POPULAR (Butaques pati amb entrada, 6 ptes.): Darrera representació de la llegenda russa

La ciutat invisible de Kitege
Dijous: **BOBIS GODONOF**
Es despatxa a comptaduria

GRAN TEATRE ESPANYOL

Avui, nit a les deu: 1.er A MI?... NO!!! 2.on L'èxit dels èxits,

"EL PAPITU"... SANTPERE
Tots els quadros són ovacionats. Demà, dimarts, tarda: Popular. Entrada i butaca, UNA pta.: **EL TRUC DEL QUARTO DE BANY.** — Nit i cada nit: L'èxit formidable

"EL PAPITU"... SANTPERE
S'està preparant el segon número d'"El Papitu"... Santpere, que no defraudarà als seus lectors. — Es despatxa a tots els Centres de Localitats

TEATRE CATALA ROMEA

Companyia Vila-Davi. - Tel. 19691

Avui, nit: **EL MISTERI DE LA QUARTA AVINGUDA.** La nota culminant d'aquesta temporada. Demà, tarda: **L'HOMME QUE FALTAVA.** Nit: **EL MISTERI DE LA QUARTA AVINGUDA**

Teatre NOVELTATS

Gran companyia LLUIS CALVO

Avui, nit a les deu: **EL LIO PADRE**, i el formidable èxit del mestre Penella

DON GIL DE ALCALA

per Francesc Godayol, Neus Aliaga, Lluís Gimeno, Trini Avel·li, Font-Mola, Palacios, Llauredó, Múrcia i Baraja. - 35 professors d'orquestra. - Magnífica presentació

Demà, dimarts, tarda: Gran funció popular. — Nit: L'obra de les grans ovacions

DON GIL DE ALCALA

Divendres, dia 27: Estrena de **TALISMAN** del malaguanyat mestre Vives Despatx a comptaduria

TEATRE BARCELONA

Companyia d'alta comèdia de **LOLA MEMBRIVES**

Avui, nit a un quart d'onze: **TERESA DE JESUS** (ESTAMPES CARMELITES) Escrita expressament per a **LOLA MEMBRIVES**

Teatre POLIORAMA

Companyia, Francesc MORANO

Avui, nit a les 10'15: L'èxit creixent de **SOL Y SOMBRA**

CINEMA PARIS

Avinguda Portal de l'Angel, 11-13. Telèfon, 14544

Tarda, 4'30 - Nit, 9,45:

MUSA ARGENTINA
per CARLES GARDEL
REVISTA ECLAIR
LA LOCA AVENTURA
HAROLD LLOYD en **CINEMANIA**
Propprinent dilluns: **UNA CANCION, UN BESO, UNA MUJER**

INTIM CINEMA

ROSSELLO, 257, (entre Passeig de Gràcia i Rambla de Catalunya)

Tarda a les 4'30 - Nit a les 10:

DIBUIXOS
EL MAS AUDAZ
per Frederic March, Kay Francis
REMORDIMIENTO
per Lionel Barrymore, Nancy Carroll i Philips Holmes
A més, a la sessió de tarda **COEUR DE LILAS**

Fantàsia

Avui, nit i demà, tarda: Darreres projeccions de la graciosa comèdia

HAY QUE CASARLOS
per ANNY ONDRA
Demà, nit: **BORRACHERA DE NIEVE**, pel·lícula patrocinada pel "Centre Excursionista de Catalunya". — Es despatxa a la taquilla i Centre de Localitats per a la sessió numerada de demà nit

VOLCA

Tarda, 3'45 - Nit, 9'30
La divertida comèdia

MARIDO INFIEL

ESTRENA de la deliciosa comèdia sentimental

ENTRE SABADO Y DOMINGO

A més per la tarda

UN VALS EN SLEEPING-CAR

URQUINAONA

TELEFONOS 25627-24519

DEMA, ESTRENA:

Con el frac de otro
per WILLIAM HAINES

i

Héroes de Tachuela

per LAUREL i HARDY

Produccions M. G. M.

AVUI: Darrera projecció de

EL PECADO DE MADELON

CLAUDEL

PUBLI-CINEMA

Sessió continua. Seient, UNA pesseta: **NOTICIARIS, DOCUMENTALS, VIATGES**, etc.

Frontó NOVELTATS

Avui, nit a un quart d'onze: Preus populars, BUTACA UNA PESSETA. ENTRADA GENERAL UNA PTA.: **URIONA-EGOZCUE** i contra **ECENARRO I-GOITIA**. — Demà, tarda: **GABRIEL II-GOITIA** contra **RECALDE I-MARTIN**. Nit: **ONAINDIA I-MAGUREGUI** i contra **IBARLUCEA-CELAYA**. — Detalls per cartells

MAISON DOREE

TOTS ELS DIES, GRAN EXIT DE

Miss DOLLY

AMB LA SEVA

MELODIAN'S ORCHESTRA

PROFESSOR DE BALL

MOLIN'S

TOTS ELS DIES, GRAN EXIT DE

Miss DOLLY

AMB LA SEVA

MELODIAN'S ORCHESTRA

PROFESSOR DE BALL

MOLIN'S

TOTS ELS DIES, GRAN EXIT DE

Miss DOLLY

AMB LA SEVA

MELODIAN'S ORCHESTRA

PROFESSOR DE BALL

MOLIN'S

TOTS ELS DIES, GRAN EXIT DE

Miss DOLLY

AMB LA SEVA

MELODIAN'S ORCHESTRA

PROFESSOR DE BALL

la humanitat

Any III

Barcelona, 23 de gener de 1933

Núm. 376

SENY, SERENITAT

La dimissió del governador ha enrrit l'ambient polític d'aquests dies. L'atmosfera està carregada d'electricitat. Hi ha un nerviosisme, una inquietud. Hom diu —ho diu La Publicitat d'ahir— que la situació és delicada. Sona insistentment la paraula crisi.

La paraula crisi és una paraula terrible. Sobretot a Madrid, on els polítics professionals de l'antic règim jugaven amb aquest mot, i l'usaven a tort i a dret, amb una veritable inconsciència mantes vegades: recordeu el cas del cadàver García Prieto, l'any vint-i-tres.

A Barcelona, aquesta paraula no ha tingut fins ara una primera categoria, una categoria de protagonista. Ara la hi dona, aparentment, només que aparentment, la dimissió del governador.

A l'entorn d'aquesta hipòtesis, d'aquesta possible crisi s'han fet molts escaraballs. S'han posat de relleu les simpaties i les antipaties, la solvència i la insolvència d'uns i d'altres, la capacitat i la incapacitat d'uns i d'altres. S'han dividit les opinions, com sempre. I, com sempre, hi han hagut opinions equivocades.

L'hora no és tan greu com volen suposar els de l'opinió equivocada, és que s'alarmen massa aviat. Senzillament: l'hora no és greu. Una crisi, cas de produir-se, no pot tenir la importància que alguns li donen a la bestreta.

Catalunya ha de donar, en aquestes hores inicials de les seves llibertats, una impressió de seny, de serenitat. Res de confusionismes, res de baixos apetits.

Per Catalunya i per la República, cal obrar amb seny i amb serenitat. No fer-ho així fóra donar exemple de demagogia. Demagogia des de dalt, que és la més perillosa.

Sortosament, Catalunya no es troba en aquest cas. Ni ha de trobar-s'hi mai: la voluntat de tot un poble que sap on va i el que vol, ho impossibilitaria.

L'Agrupació Catalana d'Amèrica homenatja ahir als diputats catalans que estigueren a les repúbliques americanes

Ahí, al migdia, se celebrà l'acte d'homenatge que l'Agrupació Catalana d'Amèrica dedicava als diputats del Primer Parlament de Catalunya que en èpoques pretèrites haguessin estat a les Repúbliques americanes.

Aquests són el President de la Generalitat, senyor Francesc Macià; el conseller de Cultura, senyor Ventura Gassol; el conseller de Treball i Assistència Pública, senyor Francesc X. Casals; i els diputats senyors Serra i Muret, Saurer, Tries de Bes, Ventosa i Calvell, Palaci i Comorera.

A l'acte assistiren més de dues-centes persones representants dels catalans que viuen i han viscut a les Repúbliques de Cuba, Argentina, Xile, Estats Units, Mèxic, Paraguai, Hondures i Venezuela.

Feren ús de la paraula els senyors Carreres i Valls, per la Junta de l'Agrupació; el diputat senyor Riera i Puntí; el senyor Lluís Tintorer, en nom del Centre Català de Buenos Aires; el diputat senyor Serra i Muret; el diputat senyor Tries de Bes; el diputat senyor Saurer; el conseller senyor Casals i, finalment, el conseller senyor Ventura Gassol, el qual clougué l'acte.

Tots els oradors foren llargament ovacionats, acabant la festa a dos quarts de tres de la tarda.

¿El bandit Spada està refugiat a Anglaterra?

Londres. — Un diari anuncia que el cèlebre bandit de Còrsega, Spada, està refugiat a Anglaterra, on desembarcà fa un mes.

LA DESAPARICIO DE BERT HINKLER

Serà difícil trobar l'avió perdut, puix deu estar cobert per una espessíssima capa de neu

Berna. — L'aviador Mittelholtzer, as de l'aviació suïssa, ha fet les següents declaracions sobre la desaparició de l'aviador britànic Bert Hinkler: "No es pot afirmar amb certesa que Hinkler hagi mort com tampoc que hagi caigut a la regió alpina. No obstant, unes suposicions són completament lògiques.

Resulta temerari, en aquesta època de l'any, llançar-se sobre els Alps amb una petita avioneta d'esport, un motor de poca potència, sense aparells per a la navegació entre la boira i sense ràdio. També resulta imprudent volar sobre els Alps sense conèixer a fons les condicions climatològiques de la regió sobrevolada.

Per altra part, un aviador amb els seus dipòsits d'essència plens a vessar per una llarga travessia, constitueix un pes enorme perquè l'avió pugui remuntar-se el suficient per a salvar els cims alpins.

Durant el dia en què Hinkler degué volar sobre els Alps, aquests es trobaven coberts per una boira espessíssima i per a salvar-los degué remuntar-se el pilot britànic a més de 4.500 metres d'alçada. Com que no crec que l'aparell d'Hinkler hagi pogut volar a aquesta alçada amb la càrrega de gasolina que portava als seus dipòsits, considero que devia caure o aterrar als blancs cims de Suïssa, on és precís trobar-lo.

Temo, perquè tot ho fa creure així, que Hinkler s'hagi estavellat contra alguna muntanya.

També em sembla difícil que per mitjà d'un avió es pugui divisar l'aparell d'Hinkler, que deu ésser invisible als ulls d'un aviador perquè es trobarà cobert per una gruixuda capa de neu."

CORTESIA

Hi ha molta gent que sosté que la nostra època es caracteritza per una davallada vident de la cortesia. Potser tinguin una punta de raó els que això sostenen. Ara bé. Ni la cosa és tan greu que ens calgui combregar i fer testament. Ni tampoc no és tan fútil que no sigui digna d'ésser presa en consideració.

Es evident que el règim de genuflexions, dinclaments i petons a la mà, va ostensiblement de baixa. Els costums moderns, empeltats d'americanisme, han llançat per terra molts postulats de l'antiga etiqueta. Però, això és un mal? ¿No hi entrava, en proporció considerable, la hipocresia més abjecta, en el va-i-tot de salutacions i reverències que es tributaven, ells amb ells, els antics?

Avui ja no és tan mal vist com abans l'home que roman assegut al tramvia, havent-hi dames a peu dret. En primer lloc moltes d'elles preferien la posició vertical i, en cedir-los el lloc, us diuen que ja estan bé. Això ho sé perquè m'ha esdevingut mantes vegades. I la cosa no deixa de tenir lògica. La dona empleada, jurista, doctora, funcionària, obrera, electora, és molt distinta de la dona conillet d'Indies que havien conegut els nostres avis. Per altra banda, la dona esportiva, capaç de desafiar la fredor del mar en ple desembre, és molt més apta que nosaltres per a mantenir l'equilibri a despit de tots els sotrats.

Hi ha moltes fórmules de cortesia que són perfectament gratuïtes, sistemàtiques. Allò de "Sou servit", quan mengem davant d'un altre ho diem perquè si, tota vegada que sabem que ell ha de dir-vos que no, també per cortesia. "Heu pres possessió de casa vostra", diem al visitant que ens ve a veure per primer cop. I la feina que hi hauria si ell s'ho prenguessi seriosament, a la manera de Pérez Maradall!

Una de les coses més grotesques de la cortesia és el fet de finalitzar, invariablement, les lletres que escrivim amb tot allò de "Afectuósament, segur servidor que li cstrengui—o li b... la mà". Això, de vegades, quan acabem de produir una bomba de dinamita epistolar, posant l'individu al qual ens adreçem d'informal, o de pocavergonya, que no hi ha per on agafar-lo.

Jo sóc partidari que ajustem tots els nostres actes, arreu allà on anem, a normes de civilitat, és a dir, de convivència, que palesin la nostra decidida voluntat de no ésser molestos ni pesats per a ningú, i, per contra, que estem decidits a constituir-nos en col·laboradors de tot aquell que necessiti el nostre ajut. I quan oferim un requisit o un lloc, no ho fem de paraula, sinó posant davant de l'interessat el plat ple o la copa curulla.

La moda d'amar sense capell ha perjudicat força la clàssica barretada. Això corrobora la meua tesi que l'ambient modern s'inclina a simplificar tant com l'antic afèixugava. Naturalment que jo no puc aprovar que ningú vagi al Liceu amb vestit de color. Això és el vestit del menjotisme rus, on, segons sembla, els obrers van a l'Opera amb la roba de treball, bruta i pudent. Això és una coqueria com ho són les espalles nues de les burgeses. Rentar-se, pentinar-se, rasurar-se i vestir un smoking—que és una simple americana—no costa pas res. Jo sóc un partidari decidit de l'aristocracització de les democràcies.

Per massa polits, però, no hem de fer el pressé. Jo m'he trobat, a les escales del Metro, aguantant la vidriera per a fer pas a una senyora. I ha passat aquesta, amb vuit o nou de família, sense mirar-me ni regraciar-me, cregut, sens dubte que jo era un xer encarrugat d'aquell servei.

També he vist, en una parada d'autobus, una dotzena de persones barallar-se per tal de qui pujava primer al vehicle. I aquest ha arrencat buit, amb seients per a quaranta. Però també l'he vist arrencar buit, per la indecisió de dos ciutadans ben educats, entestats a cedir-se mútuament la preferència. Això demostra que, en matèria de cortesia, tant podem pecar per defecte com per excés.

J. M. FRANCES

EL FRED

Berna, 22. — A tot Suïssa neva copiosament i el fred és intensísim.

Totes les muntanyes de Suïssa estan completament cobertes de la blanca capa.

En nombrosos llocs el termòmetre marca 20 i més graus sota zero.

Perpinyà, 22. — A tot el Departament dels Pireneus Orientals (Catalunya francesa) ha nevint intensament el mateix que a Cerdanya.

Totes les carreteres que afluixen a la regió de Quillan estan interceptades per la neu.

CRISI?

Les diferències en el Govern de la Generalitat

La premsa ha parlat aquests dies de diferències a Esquerra Republicana per l'apreciació de la persona que devia ocupar el Govern civil de Barcelona.

Els nostres informes no coincideixen amb els col·legues.

No es tracta del Govern civil de Barcelona, que és una qüestió incidental sense interès.

Les diferències sembla que han sorgit en discutir el projecte d'Estatut Interior de Catalunya. Es en aquest punt en el que hi ha hagut disparitat de parers en el Govern i que ara s'haurà de veure quina és l'opinió de la majoria.

Per aquest motiu s'ha reunit, aquesta tarda, la minoria parlamentària; i continua reunida quan tanquem.

En el que pertany a la provisió d'un Govern civil interí i per dos mesos, no hi hauria hagut, segons els nostres informes, cap dificultat major.

PROJECTE D'INSTITUCIO DE PREVISIO PER A COMBATRE L'ATUR FORÇOS

Interessants manifestacions del conseller de Treball i Assistència Social, Sr. Francesc Casals

Interrogat per un periodista a propòsit de l'obra social a realitzar per la Generalitat de Catalunya, el senyor Francesc X. Casals, conseller de Treball i Assistència Social, ha dit:

—Crec que l'abast i l'extensió de la crisi que, encara que no en tanta proporció com els altres països, ens afecta també a nosaltres, reclama cada dia més la conveniència de crear una Institució de previsió per a combatre l'atur forçós, la qual evitaria que es produïssin molts dels conflictes que actualment se susciten, ensems que contribuiria d'una manera eficient, mitjançant la col·laboració de totes les classes socials—puix que no cal oblidar que és aquesta una obra de caràcter col·lectiu—al restabliment absolut de la confiança i a la desaparició del retraïment i del dubte que hom observa en alguns sectors i que la persistència del flagell dolorós de l'atur forçós podria encara accentuar.

—¿Podrien avançar-me el contingut essencial del vostre projecte en el sentit, per exemple, de com establiríeu la classificació de l'obrer en atur forçós? —En el projecte de Bases que hem confeccionat hom entendrà per atur forçós el derivat per causes alienes a la voluntat de l'obrer en no trobar una ocupació adequada al seu treball professional, amb exclusió del produït per incapacitat física (accident, malaltia ordinària o professional, invalidesa o vellesa) i dels causats per conflictes de treball (vaga i locaut).

—¿Com serien establertes les seccions? —Les seccions s'establirien de la següent manera:

- 1.ª Indústries tèxtils.
- 2.ª Indústries metallúrgiques.
- 3.ª Indústries químiques.
- 4.ª Construcció d'obres.
- 5.ª Indústries que produeixen materials de construcció que no siguin fèrrec (calç, guix, ciment, rajoleria, marbres, vidrieria, etc.).
- 6.ª Fusteria i ebenisteria.
- 7.ª Arts gràfiques.
- 8.ª Indústries del blanqueig.
- 9.ª Indústries del ram d'alimentació.
- 10.ª Indústries i serveis de transports.
- 11.ª Comerç a l'engròs.
- 12.ª Comerç a la menuda.

—¿Com es formaran els censos de parats? —Els censos de parats es formaran per cada secció. Per a ésser inclòs en aquest cens, caldrà justificar una estada o veïnatge de dos anys com a mínim en una població radicada dins la jurisdicció que es doni a la Institució (ciutat de Barcelona, territori de la seva "provincia", o territori de Catalunya) i caldrà també justificar com en el període comprès des del primer de gener de 1931—aquesta es concep-tua com a data inicial de l'actual crisi—al primer de gener de 1933, l'obrer interessat ha treballat un mínim de sis mesos per any.

—I quant a l'estament patronal? —Paralelament es formarà un cens patronal per a incloure les empreses compreses dins de cada secció, amb indicació del nombre d'obres i assalariats que tenen ocupats, terme mitjà de jornal i xifra total de salaris pagats.

Es formarà, així mateix, un cens de les empreses que treballen amb jornada reduïda (per reducció d'hores per dia o de dies per setmana, o amb equips de treballadors que alternen per dies o setmanes en el treball), per tal de conèixer exactament la proporció de la crisi en cada ram d'indústria o comerç.

—¿Com s'organitzarà la inscripció dels obrers en el cens? —La inscripció de cada obrer sense

feina en el cens s'efectuarà emplenant una fulla o instància d'inscripció en la qual s'exposaran:

- a) Noms i domicili.
- b) Edat.
- c) Estat i nombre de fills.
- d) Altres familiars que hagi de mantenir.
- e) Ofici i categoria del seu treball habitual.
- f) Jornal que guanyava en quedar sense feina.
- g) Taller, fàbrica o establiment on treballava darrerament i temps que hi durà de permanència.

Aquestes declaracions podran ésser controlades per un servei d'inspectors o en la forma que es cregui més adient.

Convindria formar una doble fitxa de cada obrer inclòs en el cens, amb una fotografia. Una de les dues fitxes es conservarà en l'Oficina corresponent de la Generalitat. L'altra serà lliurada a l'interessat com a document d'identificació.

Les empreses que hagin acomiadat personal per manca de feina, des de gener de 1931, haurien de remetre a l'Oficina central una llista dels obrers acomiadats, amb indicació de noms, ofici, data del comiat i jornal que tenia fixat.

Aquestes llistes servirien per a comprovar les declaracions individuals dels interessats i facilitar la funció inspectora.

—¿Com serà constituïda la Comissió gestora dels subsidis per atur forçós? —Aquesta Comissió serà presidida pel senyor conseller de Treball i Assistència Social i per un representant obrer i un representant patronal de cada secció.

—¿Com es formarà el fons de subsidis? —El fons de subsidis serà format a base d'una contribució patronal, una contribució obrera i un auxili de l'Estat, acollint-se al decret del 25 de maig de 1932, el qual preveu un auxili del 30 per 100 sobre la recaptació obtinguda per les entitats que organitzin el subsidi per atur forçós.

La quota patronal serà d'un 1 per 100 sobre la quantia mensual dels salaris, amb la sola excepció dels que no arribin a satisfer una quantitat mínima de 600 pessetes per aquest concepte.

La quota obrera serà de l'1 per 100 sobre els salaris dels obrers que treballin setmanes senceres.

Quant a la comptabilitat, cadascuna de les dotze seccions durà una comptabilitat especial.

—¿Com funcionaran les caixes de subsidis? —Sempre que el fons d'una secció no sigui suficient per al pagament de subsidis als seus inscrits, aquella serà auxiliada per les altres caixes, segons acord de la Comissió gestora.

Es formarà, però, un fons especial en la caixa central, nodrit amb una aportació equivalent al 30 per 100 de la recaptació de cada caixa de secció.

—¿Quina és la labor que projecta emprendre la Generalitat? —La Generalitat, d'acord amb els Ajuntaments i altres corporacions públiques, formularà un pla d'obres i treballs d'interès general en els quals puguin ocupar-se els obrers sense feina.

Els jornals que perebran aquells obrers seran pagats amb el fons de subsidis i la quantia serà fixada en cada moment per la Comissió gestora.

—¿Quina és la remuneració setmanal que pugui percebre un obrer per aquest concepte no podrà ésser mai superior al terme mitjà de la satisfeta en cada ram d'indústria als obrers que treballin en reducció de jornada.

EL CINEMA

Un perro con pupila

Arletty, Madeleine Guitty

Film de **JEAN CHOUX**
amb **RENE LEFEBRE**

Res tan divertit.
Res tan alegre.

NOTES

AL LIDO CINEMA

El proper dimecres, dia 25, a les deu de la nit, tindrà efecte, al Lido Cinema, la "Gala Charlot", organitzada per "L'Ocell de Paper".

El programa es compon de films de la primera època de Charlot, i de la seva darrera producció sincronitzada.

FIGURES DEL CINEMA CASTELLÀ: RAOUL ROULIEN

Va néixer a Rio de Janeiro el dia 8 d'octubre. Fill d'un conegut comerciant, fou educat a les Escoles Politécniques de l'esmentada ciutat; decidit a estudiar una carrera comercial. No obstant, de molt jove tenia gran inclinació a les taules i amb el consentiment del seu pare, abandonà el col·legi i es dedicà al teatre, actuant a Sant Paulo (Brasil), amb la Companyia Nacional, quan tot just tenia catorze anys.

En vista del seu excepcional talent artístic no va trobar cap mena d'oposició a la seva nova carrera i poc després es dirigia cap a Buenos Aires on treballà als teatres Portefino i Apollo, amb gran èxit.

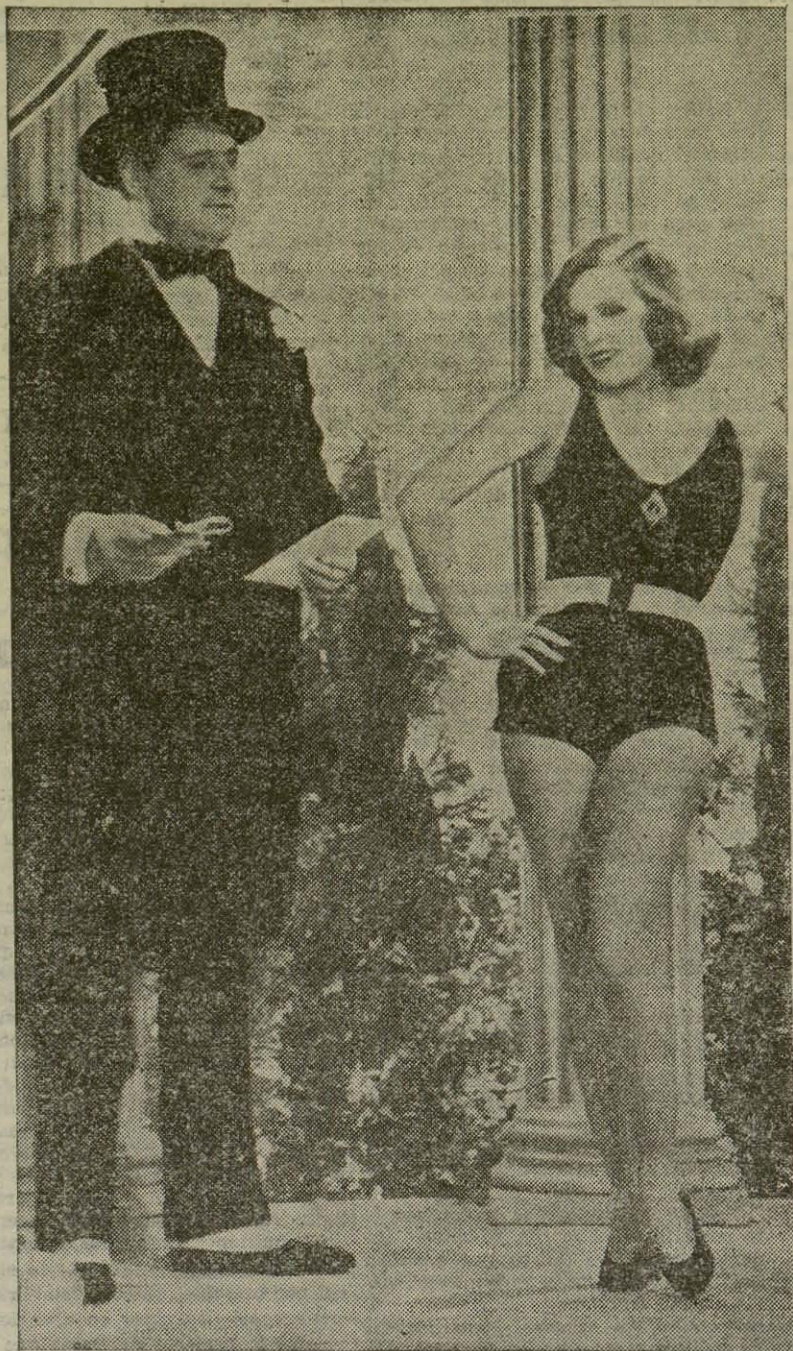
Durant el curs de la seva carrera d'actor, ha treballat per gairebé tot Sud-Amèrica, passant alguns anys a Xile i Perú. Més tard, va recórrer triomfant el Japó. Dotat d'excepcionals dots artístiques, Raoul Roulien ha interpretat tota mena de papers, des del de galan fins al de rei. No obstant, sent predilecció pels rols còmics.

Fa sis anys d'estatura i pesa 173 lliures. És un minyó molt atlètic i molt aficionat a l'esport. És, a més, un gran entusiasta del futbol i la natació. Li agrada la literatura moderna. Té una bonica veu de baríton i és un excel·lent músic, havent dirigit una orquestra en diverses capitals de Sud-Amèrica.

L'any 1931 signà un contracte amb la Fox. Exercí un important rol amb "Eren 13", actuant després amb la Janet Gaynor en "Deliciosa" i ara acaba d'enllestir "L'últim baró sobre la terra", bella comèdia musical parlada i cantada en castellà, en la qual actua de primer actor secundat per la bonica Roseta Moreno i un magnífic repartiment d'artistes espanyols.

LA UNIVERSAL NOVAMENT A PRIMERA FILA

Ens trobem davant la propera estrena de l'admirable superproducció "Hombres sin miedo" marca Universal. O'Brien és un pilot la traça del qual no havíem ni tan sols somniat. Al salvar al seu rival Bellamy, queda com aquest, extenuat i destròia el seu aparell en

Heus ací com rep Lili Damita les seves amistats. A nosaltres no ens desagradaria gens poder comptar-nos entre les amistats de Lili Damita

mig de les flames, i encara segueix volant fins estrellar-se contra terra, després d'oferir l'únic paracaigudes al seu rival. Les osades acrobàcies de O'Brien és el que mai haguéssim considerat possible de no haver-les vist al natural i sense fer ús de cap truc. Moltes de les espectaculars escenes fan oblidar l'interessant argument de l'obra dirigida pel sorprenent John Ford a base de la història dels coneguts Van Eveery i Frank Wead. Carl Laemmle, fill, és segurament el més jove i el més genial dels productors de nom, actual.

En el directe de Berlín-París-Barcelona, ha arribat a aquesta, el senyor Mone Friedland, director general de la casa de pel·lícules Universal a Europa i representant especial de Carl Laemmle, el president d'aquesta acreditada casa editora.

Amb el nostre salut d'arribada, els nostres vots més fervents perquè el senyor Friedland quedi satisfet de la seva visita a Espanya.

ment amb una altra — l'habilitat ha estat, doncs, tal, repetim, que la trama, convencional, es fa interessant de sí mateixa i així no ha de flar-se exclusivament pel succés amb els moments impressionants que, quan apareixen divorciats — com en altres films — de la lògica — relativa — de l'argument causen hilaritat.

Un altre encert d'aquest film és l'haver sabut enllaçar l'emoció crua, dolorosa quasi, amb un sentimentalisme delicat i amb una comicitat de bona llei. És a dir l'haver aconseguit separar-se de la línia traçada per aquest film, una línia plena de monotonia en emprar sempre el mateix to. Allò no ho resisteix, seriosament, cap públic. El "Doctor X" en canvi, té amenitat. Al costat d'unes escenes d'impressió profunda, de repugnància — escenes que es mantenen només el temps degut i aquest es calcula el necessari que hem parlat — n'hi trobem d'altres d'alegres, d'una alegria fàcil però que provoca en el públic una reacció contraposada a l'anterior portant-lo, pel contrast, a una riallada espontània. Aquest necessari desfogament en la rialla era allò que més mancava en anteriors films i és allò que dona a aquest del qual ens ocupem, una valor més acusada.

D'escenes impressionants — aquelles escenes que el públic que atreu aquests films espera trobar — s'hi troben també amb freqüència i quan arriben tenen tota la intensitat requerida i produeixen les emocions que ha cercat provocar el realitzador.

La interpretació és també acurada i bona la fotografia. Limitant-nos, naturalment, només al gènere, repetim novament que aquest és el film millor entre els que se'ns han presentat. Esperem, però, que sigui el darrer.

"HAY QUE CASARLOS"

Divertida comèdia bufa d'Anny Ondra que fa passar al públic uns moments d'allò més agradables. L'argument és senzill i infantívol però és força entretingut i està teixit de situacions estupendament còmiques en les quals la gentilíssima estrella té ocasió de lluir les seves condicions d'excèntrica i el seu art depuradíssim. Per altra part és una simpatia estranya la que es desprèn d'aquesta damisella d'ulls plens de picardia i de gestos infantívol i el públic en tot moment està pendent de la seva actuació i és per això que quan ella desapareix d'escena sembla que l'obra decau a un ritme molt lent. Però les seves intervencions són tan sovintejades que l'interès no decau un sol moment i el públic subratlla la projecció amb una riallada contínua.

Fantàsia

DEMA, ESTRENA en sessió de gala patrocinada pel "Centre Excursionista de Catalunya", de la meravella artística-esportiva

Borrachera de nieve

per **LENI RIEFENSTAHL i HANNES SCHNEIDER**

Una visió de bellesa incomparable. Una exclusiva **FEBRER I BLAI**

LES ESTRENES

"DOCTOR X"

Dintre del gènere dels films terrorífics, d'aquells films que avui dia dominen quasi el mercat cinematogràfic invadint les pantalles dels nostres cinemes — tant han enlleminit els realitzadors el primer èxit en films del gènere — és aquest "Doctor X", innegablement, el més reeixit. L'únic, podríem dir, que té cap i peus. Els altres cercaven únicament aquella emoció fàcil fiant-se únicament en les escenes espectaculars o bé en la caracterització d'algun artista que, generalment, inspirava repugnància. Aquest no. Aquest, si bé l'argument té també aquella infantilitat inevitable en aquests films, si bé moltes de les situacions apareixen netament forçades, en canvi, la trama ha estat desenvolupada amb tanta habilitat, han estat tan ben calculats els moments d'emoció — l'encert és saber trobar el límit de temps que una imatge ha d'obrar en la ment de l'espectador sense permetre-li mantenir-se en ell ni un minut més ni un minut menys del precís per a canviar-la immediata-

per **CONRAD VEIDT**
Com es féu poderós.
Com visqué... com morí.
Film sensacional, distribuït per **ATLANTIC FILMS**
Parlat en espanyol

Lucien Baroux, el formidable actor francès en el paper de pare d'Anny Ondra porta a terme una tasca plena de gràcia i d'atractius. El film no té una altra pretensió que la de fer passar una estona divertida, i si bé la seva categoria no és molt elevada, ho aconsegueix completament.

Anny Ondra, és, indubtablement, l'obra en la qual més ens ha agradat. No sols per la seva actuació, sinó, àdhuc, físicament.

JIM GAG

CAPITOL

DIMECRES, ESTRENA del film fonamentat en el tema social de més transcendència, realitzat amb tota la seva cruïda i realisme

per **DITA PARLO i HARRY FRANK**

Una Selecció Sonoro-Film distribuïda per exclusives

FEBRER I BLAI

CASA DE LA CIUTAT

CARNAVAL DE 1933

La Comissió Municipal nomenada per a l'organització del Carnaval d'enguany, ha celebrat la primera reunió i ha acordat constituir-se, com en anys passats, juntament amb elements artístics, industrials i comercials de vàlua per formar el Comitè Pro-Carnaval, per tal de prendre tots aquells acords indispensables per a donar una major importància a la tradicional festa de la Rua.

Aquesta s'efectuarà al Passeig de Gràcia les tardes dels dies 26, 27 i 28 de febrer pròxim i cal esperar, que la seva desfilada, revestirà l'esplendidesa de sempre.

PER BATEJAR LA LLET

El tinent d'alcalde del districte vuitè, senyor Antoni Vilalta i Vidal, ha imposat, en judici de multes, una sanció de 250 pessetes, a Sebastià Severino, havitant a la Riera de Sant Miquel, núm. 29, per vendre llet aigua-lida.

PLECS DE PROPOSICIO

Fins el dia 4 de febrer propinent, a les dotze, s'admetran al Negociat Municipal d'Obres públiques de la Secció de Foment, plects de proposició per optar al subministrament de materials per la brigada de conservació de repa-

ració d'edificis afectes a l'Agrupació d'edificis municipals (Serveis Tècnics), sota el pressupost de 8.250 pessetes amb subjecció al projecte que fins els esmentats dia i hora estaran de manifest al sudit Negociat.

Fins el dia 31 d'aquest mes, a la una de la tarda, s'admetran al Negociat Municipal d'Obres públiques de la Secció de Foment plects de proposició per optar al concurs privat d'instal·lació d'una estufa al Departament del Metge de Guàrdia del dispensari del carrer de Taulat, Rambla del Triomf, 29, al tipus de 279'44 pessetes.

DETENCIO D'UN TIMADOR

El personal de la brigada per a la repressió de la venda ambulants, afectat al servei d'Inspecció de Proveïments, ha procedit a detenir davant l'estació de França, un subjecte anomenat Salvador Ribes Orteix, timador ben conegut per la Policia.

En ésser detingut intentava timar 1.000 pessetes a Antoni Julià.

EL SENYOR VENTOS JA ESTA BO

Restablert de la lleu malaltia que l'obligà a fer lit, s'ha possessionat novament del seu càrrec, el primer tinent d'alcalde, senyor Ernest Ventós.

AVIAT ES POSARÀ A LA VENDA L'OBRA D'ACTUALITAT

El problema agrari català

per

AMADEU ARAGAY

DEMANEU-LO EN QUALSEVOL LLIBRERIA — PREU: 3 PTES.

S'ha acabat el mal humor!

Dema, dimarts, estrena

ELS ESPORTS

DE MICA EN MICA, TOTHOM HI VA VEIENT CLAR

Com jutja «La Vanguardia» l'actuació del Comitè Olímpic Espanyol

Signat per "Oberon", pseudònim del que tira mà una de les firmes més prestigioses del nostre periodisme esportiu, ha publicat "La Vanguardia" un article del qual volem reproduir-ne els següents paràgrafs:

"Tengo idea, por vagas referencias, de que son personas de inmenso prestigio en sus respectivas esferas, dotadas de todas las condiciones para hacer luminoso papel en asambleas y que cuando dejan de ser olímpicos — delegados o comisionados — son, por lo general, buenisimas personas, de carácter afable i de un talante que los hace de primer golpe eminentemente simpáticos.

Pero, librenos Dios de ellos, cuando están en pleno Olimpo, digo, en plena reunión de perspectivas más o menos olímpicas. Porque entonces podemos esperar... una de esas latas notas oficiales a los que preferimos sinceramente los rayos que Teus, en sus desahoradas cóleras, lanzaba para aniquilar a los incautos y sencillos seres que han sido siempre los hombres, a pesar de sus pujos teatrales.

Las reuniones del Comité Olímpico, optimistas, y confraternales siempre, no han tenido como consecuencia otras derivaciones nefastas que las susodichas notas. En lo demás, distribuyendo el peculio oficial para que "brilláramos" todos en los susodichos Juegos, habrá sus deficiencias que no han llegado a ser calamidades irreparables puesto que, a lo sumo, no habrán pasado de sencillas prodigalidades.

Hace unos días por una de esas tupidas y macizas notas con que da fe de existencia, nos hemos enterado, aun los más distraídos — nuestra distracción que a veces llega al ensimismamiento no resiste a una agresión deliberada y certera con un objeto harto contundente de densidad plúmbea — de que en el Comité Olímpico ha habido cambios. Es como si se hubieran abierto las ventanas de la sala olímpica de deliberaciones para respirar un poco el aire de la calle. No sé si bastará la apertura de ventanas para que la "élite" olímpica logre reconquistar el perdido favor del público que cada vez se va poniendo, impertinentemente, menos olímpico.

Pero, veamos, cuales son las funciones, al parecer, de ese Comité: Estar en relación con el Comité Olímpico Internacional por mediación de los delegados e indicar los deportes y número de representantes de ellos que deben participar en los Juegos cada cuatro años. Para tan modestísima función, muy poco olímpica, creemos innecesario tener local propio ni clase alguna de personal... A no ser que el tal personal tenga otros trabajos incógnitos y delicados que escapen a mi flotante percepción.

Con alquilar una modesta sala y tener una persona para cuanto y cuando se necesite, y que sobre todo en las notas se adapte a la concisión y agilidad corrientes, creo que es bastante. Expongo sencillamente mi criterio, cuya irreverencia veo perfectamente al invitar al Comité Olímpico al desairado y humillante papel de realquilado. Pero esta palabra, incluso puede trocarse por otra menos depresiva para

que no haya molestia y todos quedemos satisfechos.

En el Comité Olímpico poca cosa tendrán que hacer. Porque su sino a este Comité le manda que, después de buscar alojamiento cada cuatro años a unos representantes, y pagar religiosamente el alquiler del piso, encubra su inacción con esas notas a que nos hemos referido, notas que jamás han llegado al do de pecho de los grandes divos, y que por lo tanto no pueden arrebatarnos de entusiasmo.

Pel que es veu, de mica en mica, tothom va veient-hi clar. Ja no som sols a combatre els procediments i l'actuació d'un Comitè que és la cosa més encartonada i arcaica del món.

Nosaltres també hem rebut aquesta nota a què fa referència el cronista de "La Vanguardia"; aquesta nota, que ell amb molt d'encert qualifica de "l'launa", com totes les notes que reparteix la secretaria general a càrrec del senyor Mesalles Estivill (no se'n recorden de quan era separatista fins al moll dels ossos i de quan era el lacaí de Poronda?).

Aquesta nota bé mereix un comentari que s'ha escapat a la fina mirada del company "Oberon". El nou Comitè, el formen els senyors següents: President, el doctor Pi i Sunyer; vice-president, Josep Rosich; vice-president segon, Ricard Margarit; tesorero, Santiago Roure; comptador, Manuel F. Creus; i secretari general, Josep Mesalles.

De manera que el Comitè Olímpic Espanyol, entitat que deu la seva existència a la celebració dels Jocs Olímpics i que per tant, es deu als esports olímpics, sobretot als esports clàssics de l'olimpisme, com són per mèrits correlatius, l'atletisme, la natació, la boxa i la lluita, aquest Comitè Olímpic (olimpisme vol dir amatisme) està en mans d'esports professionals i d'esports que res tenen a veure amb el verdader olimpisme.

Anem a veure. Passem per alt el nom del doctor Pi i Sunyer, que ocupa un lloc purament representatiu com és el de president, però per als altres llocs de la directiva hi trobem als senyors Rosich, representant del futbol (esport professional), Margarit, representant del rem; Roure, representant del vòley; i Creus, del ciclisme. El senyor Mesalles representa el gremi dels "enxufistes", del qual és president "honoris causa".

Quina és la preponderància que tenen en el si del Comitè Olímpic Espanyol els esports olímpics?

Però això no és tot. En cap de les diferents Comissions anomenades hi trobem noms de persones representants dels esports clàssics. Sempre són el futbol, el rem, la vela, el ciclisme i el tir els que figuren en les llistes. Aquests són els esports de privilegi. Què importa que en els Comitès Olímpics de tot el món els esports olímpics siguin els que lògicament ocupin els llocs preferents?

Hi ha un motiu que justifica abastament el diferent procedir del delegat del Comitè Olímpic Internacional a Espanya, amb el que tenen altres països. Arreu del món, aquest delegat es preocupa de fer un Comitè fonamentalment olímpic. El que nosaltres sofrim aquest es preocupa de fer un Comitè a mida de les seves conveniències. No hi fa res que resulti un comitè de patums.

Així van les coses.

ROGER.

LES PROVES CLASSIQUES DE L'ATLETISME

Antoni Gràcia i l'«A. E. Tagamanent» vencedors del campionat de Barcelona de «cross»

Tal com estava anunciat, ahir, per terrenys de Sant Andreu, va celebrar-se el campionat de Barcelona de Cross corresponent a l'actual temporada. La proximitat del campionat de Catalunya i del campionat d'Espanya donaren molt d'interès a aquesta prova, tota vegada que la mateixa havia de servir d'orientació per a seleccionar l'equip representatiu de Catalunya.

La sortida es donà al camp de la Penya Intrèpids, entitat organitzadora de la cursa, minuts abans de les onze. Prengueren la sortida trenta-vuit atletes, els quals, després de donar una volta al camp, sortiren a recórrer un circuit de 4 quilòmetres, que havien de cobrir dues vegades.

Poc després de la sortida, es posaren al cap un escamot de quatre corredors compost per Gràcia, Esmandia, Bris i Mur, seguits a poca distància per López, els quals ja passaren en finalitzar la primera volta al davant.

A l'arribada, entraren al camp, a poca distància, el veterà Gràcia, que amb bona forma i dossificant molt bé el seu esforç, arribà guanyador; l'inquietat, però, seriosament, en els 500 metres darrers, Esmandia, el qual també portà a cap una bona cursa.

Per equips triomfà, merescudament, l'A. E. Tagamanent.

L'organització, a càrrec de la Secció d'Atletisme de la Penya Intrèpids, al davant de la qual hi ha l'amic Ibars, excellent, secundada per elements de la Federació d'Atletisme, els quals cooperaren amb llur entusiasme al millor èxit de la prova.

EL CAMPIONAT DE LLIGA

L'Espanyol, que guanyà al Betis, segueix al cap de la puntuació

El Barcelona vencé al Racing per 4 a 0

RESULTATS

PRIMERA DIVISIO

Barcelona - Racing, 4-0.
Betis - Espanyol, 1-2.
Donostia - Arenas, 2-1.
València - Alavès, 5-2.
Atlètic - Madrid, 0-2.

SEGONA DIVISIO

Oviedo - Irun, 2-0.
Corunya - Sevilla, 3-1.
Múrcia - Ceita, 1-2.
Ossassuna - Castelló, 1-2.
Atlètic - Sporting, 2-0.

TERCERA DIVISIO

Grup primer
Racing - Unió, no s'ha jugat.
Grup segon
Feroviària - Valladolid, 0-2.
Deportiu - Castellà, 5-0.
Grup cinquè
Badalona - Sabadell, 3-1.
Sans - Palafrugell, 0-2.
Júpiter - Martinenc, 1-0.

Grup sisè

Hèrcules - Llevant, 6-0.

Grup setè

Gimnàstic - Cieza, 2-1.

CLASSIFICACIO

PRIMERA DIVISIO

Espanyol 9 7 2 0 18 6 16
Madrid 9 7 1 1 30 3 15

Barcelona 9 4 4 1 21 11 12
Atlètic 8 6 0 3 25 12 12
Betis 9 3 2 4 15 25 8
Donostia 9 3 1 5 24 23 7
València 9 2 2 5 15 21 6
Arenas 9 2 1 6 17 18 5
Racing 9 2 1 6 16 24 5
Alavès 8 2 0 7 14 19 4

SEGONA DIVISIO

Oviedo 9 5 2 2 27 16 12
Corunya 9 5 1 3 23 23 11
Irun 9 5 0 4 29 18 10
Atlètic 9 4 2 3 14 19 10
Múrcia 9 4 1 4 16 22 9
Sevilla 9 4 1 4 17 18 9
Ossassuna 9 3 1 5 26 24 9
Ceita 9 4 0 5 22 24 8
Castelló 9 2 0 7 12 33 4

TERCERA DIVISIO

Badalona 10 7 1 2 25 12 15
Sabadell 10 4 4 2 24 15 12
Palafrugell 10 5 1 4 19 20 11
Sans 10 3 4 3 11 14 10
Martinenc 10 2 2 6 13 26 6
Júpiter 10 2 2 6 10 11 6

SEGONA CATEGORIA PREFERENT

RESULTATS

Santboia - Girona, 4-0.
Horta - Granollers, 0-2.
Reus - Manresa, 3-2.
Gimnàstic - Lluro, 2-3.

A LES CORTS

"Barcelona", 4 - "Ràcing", 0

Equips:
Ràcing: Solà (després Jàuregui) — Ceballos, Gurruchaga — Ibarra (després Pérez), Oscar, Larriño — Santi, Loredó, Telete, Pérez i Cisco.

Barcelona: Nogués — Rafa, Saló — Martí, Font, Pedrol — Helguera, Goiburu, Arocha, Ramon i Parera.

Àrbitre: Sánchez Ordunya.

El "Barcelona" no va posar en cap moment gran empena ni marcat interès en la lluita i d'alçò, és del que principalment, va sentir-se el partit.

En començar el partit ja pressionà el Barcelona, que s'apuntà el primer córner contra el Ràcing, i un tret de Ramon, que tornà el pal. Als set minuts, aprofitant un batibull davant de Solà, el propi Ramon, d'un tret fluix, s'apuntà el primer gol del Barcelona.

Als divuit minuts, i jugant el Ràcing amb deu jugadors, un córner contra aquest equip, tirat per Parera, fou aclarit fluix per Solà; rematà Pedrol al pal, i quedà la pilota davant de la porta del Ràcing, i Arocha, entrant a la rematada, ajudat per Solà, obtingué el gol. Als vint-i-vuit minuts de joc, un freekick contra els santanderins, tirat per Rafa, bombejat sobre la porta de Solà, motivà que aquest fes una entrada violentíssima a Ramon, castigada per l'àrbitre amb penal. Arocha s'en carregà de convertir-lo en el tercer gol del Barcelona. I abans de la primera part no hi hagué de notable siró un tret de Goiburu ras que tocà el pal i sortí a quic.

A principis de la segona part, Jàuregui es lluí, deturant amb estil dos trets de Ramon i un de Parera. Als trenta minuts de joc, un centre de Parera fou rematat fortíssim per Goiburu, i rebotà la pilota a Gurruchaga, però el propi interior dreta del Barcelona rematà novament i la introduí a la xarxa, d'un tret imparable.

LA MARCA QUE INSPIRA CONFIANZA

Peugeot

201

SEDAN 4-5 PLACES, 4 PORTES

NEUMATICS de 12 x 45

Pessetes **7.950**

Comp etament equipat, posat a Barcelona

F. ABADAL - Exposició: Plaça Letamendi, 17

DEMA A L'OLIMPIA

Paulí Uzcudun efectuarà la tan desitjada reaparició, davant l'italià Bergomas

Arilla contra Sebbant i Vitrià contra Manuel González

Per fi demà, dimarts, al "ring" de l'Olimpia, el públic barceloní tindrà l'oportunitat d'aclarir una incògnita: ¿Segueix essent Paulí un dels millors pesos forts del món, capaç d'heures d'igual a igual amb el mateix Jack Sharkey, o els anys i els nombrosos i ferotges combats en els quals ha pres part li han fet pagar un tribut obligat a les seves facultats? Perquè si Paulí és capaç de desfer-se del temible Bergomas en poques repeses, vindrà a demostrar-nos que segueix essent el mateix pugilista formidable sense rival a Europa, ni cap adversari del món és capaç de fer-li doblegar els genolls. Si, per altra part, el combat arriba al final de les deu repeses sense que Paulí hagi pogut descarregar un cop de k. o., caldrà afirmar que les seves facultats han minvat i que no són pas les mateixes d'anys anteriors.

Decididament no és pas la clàssica estàtua de bronze amb peus d'àngel el programa de gran gala de demà a l'Olimpia.

Des d'un excellent preliminar a la lluita cim, tots els combats que formen la vetllada són de primera línia. En segon combat serà presentat Goicoechea, el pes gall en el qual Uzcudun ha posat moltes esperances, i que en el seu debut serà enfrontat a Tuset, on posarà a prova les excel·lents qualitats que ha demostrat posseir al gimnàs.

Un interessantíssim combat ocupa el tercer lloc en el programa: Vitrià,

la meravella del "ring", que en el seu darrer combat i sorollosa victòria causà excellent efecte per la seva forma magnífica, acreditant una vegada més el que n'és de merescut que sigui anomenat la "meravella del ring", lluitarà contra Manuel González, el veterà i científic ex-campiò, el qual amb el seu contrincant ha de presentar indubtablement una interessantíssima lluita, ja que ambdós són veritables mestres en el viril esport.

Per últim, en semi-fons, Marià Arilla, l'excellentíssim boxador que tants de llorers ha conquerit a París davant dels millors homes d'Europa, sortirà disposat a demostrar-nos enfront de Sebbant que és un dels nostres valors pugilístics.

Xiulet "ARTES"

EL MILLOR APARELL AVISADOR PER AUTOMOBILS

CORSEGA, 408

Tot per a

l'automòbil

Sempre més barat a

Service Station S. A.

Aragó, 270 i 272

i Passeig de Gràcia, 45

Telèfons 11550 i 11559

Informacions de l'estranger

NOTA MARGINAL

LETICIA

Malgrat els esforços del Brasil i de Xile, la probabilitat d'una guerra entre el Perú i Colòmbia encara plana damunt els pacifistes del món.

Aigües amunt marxen per l'Amazones dues expedicions armades. Una d'elles va a Tabatinga per a guardar la neutralitat brasil·lenya, composta de 1.100 homes, un creuer i quatre torpediners. Un altre creuer i 400 homes arribaren a l'esmentada plaça amb anterioritat, poc després dels primers símptomes del conflicte entre Colòmbia i el Perú per a la possessió del port de Leticia.

Tabatinga es troba precisament davant la ciutat objecte de litigi, a la frontera colombiano-peruana. I és clar que el Brasil vulgui assegurar-se de qualsevol contingència, puix que el Perú demana la revisió del tractat de 1922, que afecta a quatre fronteres convergents a Leticia i Tabatinga, i ningú pot endevinar què succeirà si es dispara el primer tret.

L'altra expedició que remunta l'Amazones és colombiana. Consta de dos transports, el "Boyaca" i el "Córdoba", i dos canoners, el "Pichincha" i el "Mosquera". En aquests vaixells hi van dos mil soldats sota el comandament del general Vázquez Cobo, que fou candidat a la presidència de la República. Al mateix temps baixa pel Putumayo, afluent de l'Amazones, el general Rodríguez amb una forta columna recolzada per quatre canoners de riu. Per últim, el Govern colombià ha comprat armes i municions, en gran quantitat, a Europa...

Els preparatius del Perú són més callats, no tan espectaculars, perquè no tenen, els soldats peruans, necessitat de navegar per rius estrangers. Leticia està defensada per una guarnició de 300 homes i prop d'ella esperen alguns batallons de l'exèrcit regular per si és necessària llur intervenció. És a dir, que uns i altres es preparen per a la guerra.

Esclatarà aquesta? Ja hem indicat, més amunt, que és possible. Fins ara, totes les temptatives de conciliació han fracassat per les circumstàncies especials del conflicte.

Diffícilment consentirà Colòmbia entrar en negociacions mentre Leticia no estigui en poder seu, perquè aquella població —diu— es troba en mans, no del Perú, sinó d'una partida de filibusters que no respecten vides ni hisenda colombianes. I el Perú, que sembla reconèixer aquesta raó, per altra part alenta o tolera les agressions dels seus súbdits de Leticia o Colòmbia.

Què passarà quan els soldats colombians arribin a Leticia? Serà impossible que algun projectil no caigui en territori peruà?

Si no s'aconsegueix detenir l'expedició de Vázquez Cobo, Amazones amunt, sembla que la guerra serà inevitable...

J. R. G.

A FRANÇA

La policia ha practicat escorcolls als domicilis dels nacionalistes de Bretanya

París. — Comuniquen de Rennes que la policia, prosseguint la seva informació sobre els atemptats comesos pels autonomistes bretons a Rennes i Ingandes, ha realitzat nombrosos escorcolls als cercles del Partit Nacionalista Bretó a Guincamp.

Una de les personalitats, el domicili del qual ha estat escorcollat, és el director del Partit esmentat, senyor Floete, el qual ha protestat contra la diligència practicada, que considera, il·legal, car ell era absent quan es féu l'escorcoll a casa seva.

També ha estat fet un escorcoll a casa del regidor senyor Morice.

FINS EL 31 DE MARÇ PROPER NO PODRÀ ESSER TRAMES PEIX ESPANYOL A FRANÇA

París. — Un avís del Ministeri de la Marina mercant diu que el contingent trimestral per al període comprès entre l'1 de gener i 31 de març d'aquest any, relatiu al peix de mar, fresc i en conserva, procedent d'Espanya, ha estat esgotat.

Per tant, el producte esmentat no podrà ésser importat a França fins el dia 31 de març propinent.

ELS PROJECTES FINANCERS

París. — Ha seguit l'examen de les mesures de control fiscal i de supressió de desgravacions. Adoptant algunes de les mesures del contraprojecte socialista, la Comissió d'Hisenda ha aconseguit trobar fins ara uns 3.000 milions d'ingressos nous.

Al final de la jornada d'avui es produí un debat molt viu entre els membres de la Comissió, referent al procediment a seguir per a la continuació dels treballs.

Els socialistes demanaren una deliberació immediata de llur contraprojecte, però el Ponent general, senyor Lamoureux, declarà que preferiria re-

nunciar al seu informe abans que modificar els procediments que havien estat fixats.

Es confirma que la Cambra no podrà emprendre el debat públic sobre aquest afer fins dimarts.

BOTADURA DEL "PAUL DOUMER"

La Ciutat. — Aquest matí ha estat llançat a l'aigua el nou paquebot "Paul Doumer", destinat a la línia de l'Oceà Índic i a les d'Extrem Orient.

El nou vaixell té 150 metres de llarg, 19'50 d'ample i desplaça 14.835 tones. Pot dur una velocitat de 16 a 17 nusos i transportar 895 passatgers i 313 tripulants.

El "Paul Doumer" va equipat amb dispositius contra incendis dels més moderns que hom coneix.

VAIXELL ESPANYOL EN PERILL

Bordeus. — El vaixell espanyol "Mosquitera" es troba en situació difícil al llarg del Cap Ortegal.

El vapor espanyol "Clano", que és per aquells volts, ha sortit a auxiliar-lo.

A TXECOSLOVAQUIA

No té èxit l'intent d'assalt a una caserna

Brno (Txecoslovàquia), 22. — Un grup d'uns seixanta minyons ha intentat d'assaltar avui la caserna del 143.è regiment d'infanteria.

La policia, després de canviar alguns trets amb els assaïlants, alguns dels quals foren ferits, n'agafà vint-i-set.

Hom no atorga cap importància a aquest assalt. La tranquil·litat més absoluta regna a tot el país.

MANIOBRES FEIXISTES

La tramesa d'armaments italians a Austria

París. — Un comunicat publicat per la Comissió d'Afers Estrangers de la Cambra precisa que durant l'exposició que sobre l'incident d'Hirtenberg féu, ahir, el sots-secretari d'Afers Estrangers, senyor Cot, aquest declarà que, seguin les que seguin les explicacions donades pel canceller federal, Austria hauria d'ésser considerada com a responsable del tràfec d'armes procedents d'Itàlia.

Afegí que tota importació de material de guerra a Austria és, en efecte, contrària a l'article 134 del Tractat de Sant German.

El sots-secretari d'Estat d'Afers Estrangers afegí que el Govern francès estava disposat a unir-se a les iniciatives que adoptessin els Governos amics de Praga, Bucarest i Belgrad, més directament interessats que ell, amb l'objecte de fer que es respectin les disposicions dels Tractats de pau i del Pacte de la Societat de les Nacions.

DESPRES DEL VOL FRANÇA-REPUBLICA ARGENTINA

Mermoz diu que l'enllaç Europa-Amèrica podrà assegurar-se per mitjà d'avions ràpids

Buenos Aires, 22. — L'aviador Mermoz ha declarat que l'"Arc-en-ciel" ha trobat molt mal temps en tot el viatge, especialment durant la darrera etapa Pelotas-Buenos Aires.

L'aviador té el propòsit d'estar dotze dies a la capital argentina.

Ha confirmat les declaracions que va fer al Congrés Internacional d'Aviació, celebrat a Roma, relatives a la superioritat dels avions damunt els hidros, afegint que la unió de França amb Amèrica del Sud podria ésser assegurada en l'avenir per mitjà d'avions ràpids, disposant de terrenys apropiats per aterrar.

CRONICA DE NOVA YORK

LA REPUBLICA DELS «SENSE FEINA»

Es interessant donar compte al lector d'una temptativa portada a efecte darrerament entre els sense feina de la ciutat de Seattle, per tal d'alleujar la situació angoixosa en què es troben, ja que almenys té l'avantatge d'assenyalar un camí pràctic per als que estiguin en semblants circumstàncies.

Aquests sense feina han creat una organització cooperativa anomenada "Lliga dels ciutadans sense feina" i en l'actualitat compta gairebé amb 40.000 afiliats. Naturalment que en primer lloc es feren gestions per a obtenir alguna subvenció satisfactòria de l'Ajuntament; però en vista que això no era possible, els directores d'aquesta Lliga decidiren actuar pel seu compte.

Es d'advertir que els tres primers recursos de la regió de Seattle són la fusta, la pesca i l'agricultura. Hi havia, a conseqüència de la paràlització

del treball, grans munts de fusta tallada en perill de fer-se malbé a les asserradores i als magatzems. També abundaven en els magatzems corresponents les caixes de salmó invendibles i en els camps es morien les plantes hortícoles per manca de compradors. En vista d'aquesta situació, la Lliga decidí intervenir. No era possible tocar la fusta de les asserradores, però en els boscos veïns hi abundaven els arbres. Tampoc no es podia pensar en les caixes de salmó dels magatzems, però els peixos vius eren molt nombrosos en les aigües del Pacífic.

Alguns pescadors síndics, membres de la Lliga, proporcionaren les embarcacions; els grangers de la vall de Yakima autoritzaren els sense feina a collir les seves patates i els seus fruits invendibles; dels propietaris dels boscos es rebé l'autorització de tallar alguns arbres. Uns donants generosos, en vista de la bona marxa de l'afer, oferiren camions a la Lliga. S'organitzaren els equips i començà a complir-se el programa del proveïment.

La Lliga va estendre el camp de llurs activitats. Entre els seus membres compta amb sabaters, sastres, barbers, ebenistes i, en una paraula, amb tota mena d'artesans. Als locals que s'havia proporcionat la Lliga s'instal·laren tallers, de manera que ara s'adoba el calçat, es cus la roba, es fan vestits, es talla el cabell, etc., sense que un sol dòlar canviï de mà, perquè en aquesta República l'única moneda que té curs és el treball.

En un antic magatzem d'automòbils s'ha instal·lat el dipòsit central de queviures, després d'haver fet en el local les obres d'adaptació necessàries. Allà es proporcionen les viandes a les famílies, anotant-se al costat dels noms respectius les quantitats lliurades; el repartiment es fa d'acord amb el nombre d'individus de cada família i amb l'existència o absència de criatures en ella.

Hi ha un dispensari mèdic-odontològic i una farmàcia, on s'hi presten serveis gratuïts; un centre de repartiment de llenya per a la calefacció; sastreria, sabateria, reparació d'automòbils (per als de la comunitat, naturalment) i, en fi, tot l'estrictament necessari per a la vida.

I per tal que no manqui res en aquesta comunitat, se celebren balls i reunions, en les quals no escassegen excel·lents atraccions, perquè també entre els sense feina hi ha bons artistes de "music-hall", músics, etc. En aquestes diades nadalenques s'han organitzat grans festes, amb arbre de Nadal, llums, joguines, cançons, música, etc., de manera que tots els habitants d'aquesta nova República quedaren molt complaguts.

En resum: l'èxit ha estat tan gran que ja en algunes ciutats veïnes s'imita l'exemple dels de Seattle, i entre aquestes agrupacions s'ha organitzat un sistema d'intercanvi que, segons sembla, dona excel·lents resultats.

Es a dir, que s'ha trobat un remei pràctic contra la crisi existent. S'ha demostrat que no existeix la superproducció, sinó la disminució del consum, degut al repartiment defectuós de la riquesa en l'actualitat. Tota aquesta gent així organitzada menja i empra productes que, d'haver tingut diner, hauria comprat, però que ara obté mitjançant el seu treball.

A més també sembla demostrar aquesta feliç temptativa el fet que econòmicament estem massa civilitzats o, millor dit, que l'economia del nostre món és massa artificial.

VICTOR VICALVARO
Nova York, gener de 1933.

ricana sobre els deutes no ha arribat encara a Londres. Es guarda reserva sobre l'assumpte. Es fa ressaltar que serà difícil per als senyors MacDonald i Neville Chamberlain romandre llarg temps absents de Londres, i s'expressa l'opinió que el senyor Runciman formarà probablement part de l'esmentada Delegació.

DE L'ASSASSINAT D'UN ESTUDIANT

El Govern espanyol ha decidit prendre mesures per a la protecció dels espanyols que resideixen a Cuba

Havana. — L'encarregat d'Afers d'Espanya, senyor Forns, ha visitat avui el ministre d'Estat, senyor Ferrera, i li ha fet lliurament de les peticions espanyoles relacionades amb la mort de l'estudiant González Rubiera.

El senyor Forns ha dit que acabava de fer lliurament d'una nota llarga i enèrgica protestant contra "el crim comès amb un ciutadà espanyol. El meu Govern —ha afegit— desitja que es faci àmplia justícia i que els culpables siguin castigats. A més exigeix un indennització i reparacions. El Govern espanyol ha decidit adoptar mesures per a la protecció dels 350 mil espanyols residents a Cuba."

Cal la unió de la majoria parlamentària per a facilitar l'obra financera del Govern, ha dit Herriot

París. — En "El Demócrata", de Lió, el senyor Herriot publica un article en el qual demana la unió de la majoria parlamentària per facilitar l'obra financera del Govern, per exigir-ho així la situació actual.

En el que es refereix a la política exterior, el senyor Herriot insisteix en què cal arribar a una unió de les tres democràcies: francesa, anglesa i americana, per resoldre el problema de la seguretat a la pau.

Per últim el senyor Herriot es lamenta que Itàlia sembli no haver comprès les paraules cordials que li adreçà en el Congrés de Tolosa.

A LONDRES

S'estén la vaga dels transports

Londres, 22. — Segueix la vaga del ram dels transports. Hom fa gestions constantment per tal d'aconseguir que els vaguistes reprenguin el treball.

Malgrat això, avui en set garatges els dependents han decidit adherir-se al moviment vaguista. El nombre de parats és avui de tretze mil.

Hom assegura que alguns empleats dels tramvies han acordat sumar-se al moviment.

Gran part de la xavalla que falta a Madrid es troba a Tànger, produint dificultats al comerç

Tànger. — Amb referència a la informació publicada per "Ahora" prop l'escassetat de xavalla, pot assegurar-se que part de la qual manca a Madrid, es troba en aquesta ciutat, on l'abundor és tanta que dificulta les operacions i produeix nombrosos entrebancs.

El petit comerciant espanyol es veu aclaparar per aquesta moneda, amb la qual no pot realitzar el total dels seus pagaments, ja que els Bancs, i entre ells el d'Espanya, no admeten els pagaments en xavalla.

L'escassetat de xavalla podria remeiar-se només amb què la Direcció de Correus sollicités la gran quantitat que té detinguda en la seva caixa el servei espanyol de Correus en aquesta ciutat.

A GRECIA

Sembla que Venizelos té la intenció de dissoldre el Parlament

Atenes. — La convocatòria del Senat, feta per a demà a la tarda, és interpretada als cercles polítics com a indicí de la intenció del Govern de demanar a l'Alta Cambra la dissolució de la Cambra de diputats.

Com sap tothom, el senyor Venizelos té al Senat una majoria enorme.

Fins ara no ha estat facilitat cap comunicat oficial respecte de l'objecte de la convocatòria del Senat.

NOTICIES DIVERSES

Berlin, 22. — El líder comunista alemany Thaelman ha estat cridat a Moscou per parlar de la situació del partit.

Montpel·lier, 22. — L'Audiència d'Herault ha condemnat a la pena de mort un individu anomenat Mi-quel Patau, de trenta-vuit anys, d'ofici flequer, que en 1931 assassinà per robaria, la mestressa de l'establiment on treballava.

Toulon, 22. — Es desmenteix categòricament que s'hagi declarat cap cas de febre groga a l'arsenal d'aquesta ciutat.

Morella (Mèxic), 22. — Han esclatat seixanta caixes de dinamita, que han causat la mort de trenta-tres persones.

París, 22. — S'ha celebrat el cent-cinquanta aniversari de la fundació del teatre Odeon. Hi han assistit el president de la República i nombroses personalitats de l'art i de la literatura. La festa ha acabat amb una brillant desfilada dels artistes que han treballat a l'Odeon.

Londres, 22. — La invitació ame-

SÚBDIT PORTUGUES EXECUTAT

Per haver assassinat la seva muller i la seva fillastra

Nova York. — Comuniquen de Sing-Sing que fa dos mesos, en el curs d'una discussió familiar, el súbdit Alexandre Núñez matà la seva esposa i una fillastra seva.

Detingut i processat, el criminal confessà el seu delictes, i per no apreciar en ell circumstàncies atenuants, Alexandre Núñez fou condemnat a la pena de mort.

La sentència es complí ahir, que fou electrocutat el reu. En morir aquest, donà noves de penediment pel doble crim que va cometre.

Les Joventuts d'Esquerra Republicana de Prat de Llobregat, homenatgen Miquel Badia

Interessants parlaments dels diputats Srs. Dencàs i Fontbernat i del president del Parlament de Catalunya, Sr. Lluís Companys.—L'adhesió del President de la Generalitat

Organitzat per les Joventuts d'Esquerra Republicana de Catalunya de Prat del Llobregat, tingué efecte ahir al matí, en aquella població, un miting d'homenatge a Miquel Badia i Capell i d'afirmació dels ideals de l'esmentat partit polític.

L'acte tingué lloc al local del Casal Català i començà a les dotze del migdia.

Ocuparen la presidència, el President del Parlament de Catalunya, Lluís Companys, el diputat a Corts Josep Dencàs, Roc Boronat, la Junta directiva de l'entitat organitzadora de l'acte l'homenatjat i diversos representants de poblacions properes.

El senyor Canyó, en representació de les Joventuts d'Esquerra de la població féu ús de la paraula en primer lloc fent remarcar la importància que aquest tenia a més a més per tractar-se d'un homenatge a l'organitzador i director d'aquelles joventuts pel motiu d'ocupar la presidència el President del Primer Parlament de Catalunya.

L'adhesió del President Macià

Seguidament el senyor Canyó llegí l'adhesió a l'acte del President de Catalunya, que fa així:

"Lamento que no em sigui possible assistir personalment a l'homenatge que oferiu a Miquel Badia, per la qual cosa us prego que voleu fer constar la meua cordial adhesió a aquest acte, que tot i essent d'agraïment per l'abnegació de l'amic que infadigablement ha treballat i treballa per Catalunya, és, al mateix temps, d'afirmació dels ideals de llibertat i de justícia que tots els catalans de cor esperem realitzar. Us saluda cordialment, Francesc Macià."

Un llarg aplaudiment ressonà en acabar la lectura d'aquestes ratlles.

Fet el silenci féu ús de la paraula Roc Boronat

—Amics— digué — em plau sempre prendre part en actes d'homenatge si són merescuts, i per això avui em plau més que mai perquè es tracta de l'homenatge a un dels meus amics més estimats. D'un home jove i conseqüent que malgrat la seva joventut ja té una llarga vida exemplar que representa molt dintre de la política catalana.

Representa aquest jove l'anhel de la lluita franca i noble contra totes les coses tancades i ridícules. És a dir, contra les actuacions tenebroses i ermetiques, d'aquells que es tanquen dintre d'una petita habitació a comentar i encaminar les seves inestables ambicions.

Contra aquella genteta que de tant de tancar-se, han de morir irremissiblement asfixiats.

L'homenatge a Miquel Badia, és l'homenatge a totes aquelles Joventuts que ell ha sabut organitzar i dirigir amb un gran encert i que ens indiquen com hem de desitjar que sigui l'esdevenidor de la nostra Catalunya. Nosaltres voldríem que el poble sencer estés sadollat d'aquest desig de renovació i que, com un sol home s'incorporés a aquesta organització que només desitja donar dies de glòria a la nostra terra. És aquest el nou esperit i el nou desig de la política nostra oberta i franca.

El divorci del poble amb la política —segui dient— és el fracàs més gran de la democràcia. El maridatge de totes les classes socials amb la política activa, representa l'engrandiment.

I és per això que avui em plau venir a parlar-vos, obrers, perquè la política sigui de tots. La joventut ha d'ésser recolzada per tot el poble català obeint al mot d'ordre de Cultura, tenint per armes els llibres i per únics procediments l'amor que és propietat única de la joventut per la qual causa avui en homenatjar Badia, homenatgem la joventut tot dient-li que ell ja sap com tots l'estimem i com estem disposats a seguir-lo pels seus mercedaments.

Ell, l'amic Badia, no vol que l'homenatgem a ell, l'home, vol que velem únicament en ell la trajectòria seguida fins ara i que tinc la seguretat que seguirà sempre més.

Així és que, per acabar, us prego que

prometeu junt amb mi de seguir els mateixos viaranyos que l'amic Badia passi el que passi i caigui qui caigui.

Llargs aplaudiments.

A continuació parlà el diputat a les Corts Constituents Josep Dencàs.

—Companys— digué — No és pas la primera vegada que vinc al vostre poble a celebrar actes de joventut. Avui hi venim amb més entusiasme que mai a refermar aquest esperit de joventut perquè es tracta d'homenatjar l'amic Miquel Badia a qui tots coneixem a bastament i del qual no crec necessari fer en aquest moment un merescut elogi. Però si vull elogiar aquestes joventuts les quals un sector de premsa dretista ha tractat en tons immerescuts fins de feixistes.

Jo dic, companys, que no hi fa res que les joventuts trenquin molins antics i que ja haurien d'ésser arreconats per sempre més. Una joventut sense aquesta característica revolucionària seria patològicament una fruita que hauria madurat abans de temps. Deixem, amics, que la joventut tingui aquest punt d'agror, car ja li vagarà d'assolir aquella dolçor de la fruita madura naturalment. Seria prematur intentar exigir-li una responsabilitat. Deixem-la que sigui com és, car si no fos així, li mancava l'essència de la joventut normal.

Tots vosaltres — seguí dient — heu contribuït amb els vostres esforços a la consecució de l'Autonomia de Catalunya. Tots vosaltres heu seguit a cada moment quan els parlamentaris catalans sota el guiatge de Lluís Companys anàvem conquerint a les Corts de la República, de mica en mica, aquesta autonomia tan preuada. Bé; ja la teniu.

Ara, però, és un moment tant o més interessant que tots aquells a què em referia. Ara és el moment del traspass de serveis del Govern Central a la Generalitat de Catalunya. Cal que en aquest moment els nostres homes representatius preparin curosament la tasca a realitzar. Poca importància tindria si seguíssim emprant els mateixos molins que fa anys i anys ha emprat a Catalunya la representació del Poder Central, no seria res més que un canvi de noms sense cap profit pel poble de Catalunya.

Quina importància tindria pel poble si es veïés defraudat en les seves justes aspiracions en les qüestions socials, en la cultura, en les obres públiques?

Cap. De res no ens hauria servit tot el nostre entusiasme si l'autonomia conquerida amb tants esforços seguís junyida encara al poder central. Volem exercir funcions de poder ben nostres per a cada una de les matèries que es traspassin a Catalunya: Assistència Social, Sanitat, Ordre públic, en fi en totes per a revaloritzar cada una de les atribucions assolides tal com han fet els altres pobles d'Europa que avui ocupen la davantera del món.

Jo no crec que es pugui arribar a la completa felicitat, però sí tinc la seguretat que amb el nostre esperit de justícia es pot millorar la situació dels obrers. L'atur forçós. Catalunya no és possible que el resolgui completament sense l'ajut de les altres nacionalitats, però sí el pot millorar moltíssim si els homes que ens dirigeixen hi aboquen tota la seva abnegació, tota la seva intel·ligència i tota la seva autoritat.

Catalunya necessita, avui més que mai, un Govern fort perquè sàpiga fer d'ella un poble fort també, ben lliure i sumament justicier. He dit.

Una ovació formidable coronà les darreres paraules de Josep Dencàs.

En disposar-se a fer ús de la paraula el President del Parlament català, Lluís Companys, tots els assistents li tributaren una llarga ovació a peu dret. Fet el silenci digué:

Amics de Prat del Llobregat i d'altres pobles que m'escolteu: He fet un gran sacrifici, que no em dol, de deixar el lliure per primera vegada després de

la malaltia per a sumar la meua persona a l'homenatge que dediquen a Miquel Badia. Un homenatge a un home, a l'home en tota l'extensió del mot, organitzador, tot ell lleialtat, desprendiment i generositat de cor. He tingut una voluntat singular en assistir a aquest acte per tenir l'honor de donar-li una forta abraçada en aquests moments.

—(En abraçar-se Lluís Companys i Miquel Badia, tots els assistents aplaudiren d'empeu, una llarga estona.)

Després de portar a cap aquest acte, us diré unes poques paraules, ben poques, car el meu estat encara molt debíl no em permetrà dir-vos tot el que seria el meu desig.

Es parla molt en aquests moments, de la responsabilitat dels que governen i vertaderament haig d'afirmar que és grandiosa. Quan em poso davant del públic per assabentar-me de quina és la voluntat del seu cor, us haig de dir, francament, que fa temps que hi veig una confusió. Veig en el poble un desig de renovació, un desig de deixar de banda la vella política i seguir endavant per camins de renovació, i és natural.

La generació passada devia ésser molt avorrida, cada dia passava el mateix, tot era sempre igual. Però ara no és així; la joventut present ho ha remogut tot i en remou-ho tot, l'ànima cada dia més inquieta té més apetències. No és com abans que els polítics feien sempre els mateixos discursos, afegint un "latiguillo" a l'acabament de cada paràgraf i el poble ja estava content.

Dintre de la confusió que us he dit que havia experimentat, he observat també que es poden trobar homes de bona voluntat dintre tots els sectors polítics i no polítics. Cal que els homes de responsabilitat meditin car no sabem si els equivocats som nosaltres o bé els nostres contrincants, puix que, tot podria ésser. Jo voldria que tots els oradors que s'adrezen al públic es donessin compte d'aquesta responsabilitat.

Després de les morositats de la guerra i ara que toquem els resultats i les inquietuds que ha creat la postguerra, s'ha de tornar a refer l'ànima de les joventuts. Ha de cercar també la fórmula que impossibiliti l'exploitació de l'home per l'home. Però s'ha d'evitar sense vessament de sang, per mitjà del convenciment, de la persuasió

i de la fraternitat. (Aplaudiments.)

Els pobles, no són grans per la seva extensió, ho són pel que deixen escrit d'avenc en el llibre d'or de la història; mireu sinó l'exemple de Grècia petitiíssima en territori i en canvi grandiosa en civilització. I és per això que penso que en aquests moments hem de posar el nostre cor a l'alçada del nostre deure. Ara que hem aconseguit l'Autonomia hem d'usar dels drets que ens reconeix d'una forma que es vegi una nota nova per a la cordialitat de Catalunya, contrària a tota violència humana per a aconseguir per la nostra Pàtria el futur immillorable que tots desitgem.

Amics meus: Em fadigo molt i no puc seguir parlant. He esbossat, únicament esbossat, un seguit d'idees, cada una d'elles digna d'una conferència, però tinc la seguretat que tots vosaltres meditareu sobre el que us he dit i en treureu la mateixa solució que jo o sigui que hem de procurar refermar la nostra fraternitat i el nostre entusiasme en pro d'aquella Pàtria esperitualmente gran que tots desitgem.

L'ovació feta a Lluís Companys en començar el seu parlament, fou encara més formidable, si és possible, en acabar-lo.

A requeriment de la Presidència parlà seguidament Miquel Badia. Abans de què pogués començar, tots els assistents li ofrenaren un llarg aplaudiment a peu dret.

Amics — digué — Jo no pensava parlar en aquest acte, i molt menys després d'haver-ho fet el President del Parlament, Lluís Companys, però ja que la presidència m'ho demana, no em vull fer pregar i us dirigiré unes poques paraules. Paraules únicament per agrair l'homenatge que em didiqueu que jo declino als companys que junt amb mi han sabut dels regles de les Joventuts d'Esquerra complir amb el seu deure patriòtic.

Si l'he acceptat. Si accepto altres homenatges que se m'han dedicat és perquè crec que no són pas a la meua persona particular, sinó a la meua acció política que jo crec ben encaminada i que la vostra presència aquí demostra que no valg errat. Així és, que us prometo de tot cor que passi

el que passi seguiré endavant el camí emprat ja que vosaltres m'indiqueu que és el bo.

No vull acabar les meves paraules sense rememorar de tot cor la presència del diputat Dencàs, edl Cap del Parlament, Lluís Companys, i sense donar un fort crit de: Visca Macià!

Tots els assistents contestaren amb entusiasme i aplaudiren llarga estona.

El president llegí diverses adhesions i donà l'acte per acabat.

El senyor Companys, a causa del estat de salut, no pogué assistir a l'apat que a homenatge de Badia se celebrà seguidament i junt amb el diputat a Corts Josep Dencàs es dirigí cap a Barcelona acomiadat pels aplaudiments i visques dels assistents a l'acte.

Apat de companyonia.

Bona part dels assistents al miting que acabem de relatar s'ajuntaren seguidament en un dinar que també formava part de l'homenatge a Miquel Badia. Ocuparen la presidència, ultra l'homenatjat, el diputat Josep Fontbernat, Ramon Parés, cap de les Joventuts d'Esquerra; Gilbert, Carol, Roc Boronat, Pujol i Font, Canyó, Vallhonrat, president de l'E. R. de Prat del Llobregat, i d'altres.

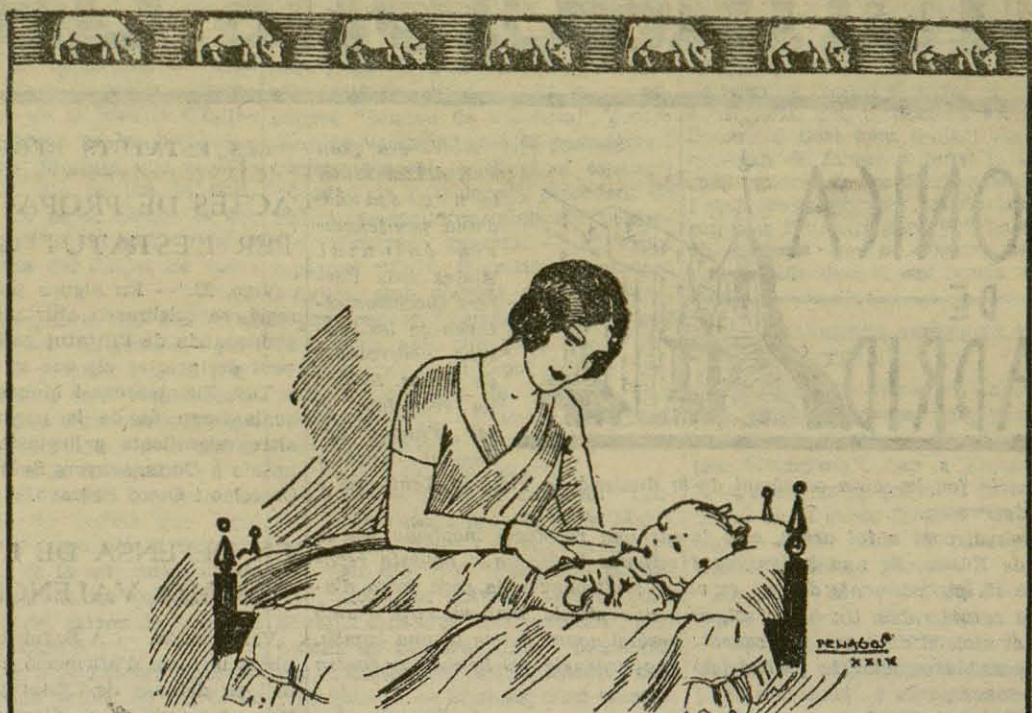
El dinar, en el qual hi prengueren part uns 200 comensals transcorregué en mig d'una gran companyonia.

Feren ús de la paraula els senyors Dalmau, Carol, Pujol i Font, Boronat, Canudes, Cruelles, Bonmati i d'altres dels quals no recordem. Tots parlaren en tons d'estimació, adhesió i apreciació a l'homenatjat.

Pregat pels assistents, el diputat Josep Fontbernat, pronuncià un abrandat parlament.

—Amics— digué — No he pogut parlar en l'acte que s'ha celebrat abans d'aquest a causa d'haver arribat amb un xic de retràs, però aprofito el vostre prec per a adreçar-vos unes paraules.

Hi ha gent — afegí — que són tan envejosos, que quan van a un enterrament, voldrien ésser el mort. Ara, en aquest cas, el mort ets tu, amic Badia. Però no vull usar més aquesta paraula. Vull dir-te que ara tu ets el nuvi. És de tu de qui s'ha parlat en

MENTRES ES CRIA

La llet condensada "La Lechera", per la seva puresa i regularitat de composició i incomparable riquesa en crema i vitamines, és el millor substitut del pit matern. Les mares poden donar-la als seus fillets amb tota la confiança que inspira un aliment els resultats del qual han sigut proclamats immillorables per milions i milions de sers criats amb ella sans i forts. L'experiència és la mare de la ciència i la llet condensada

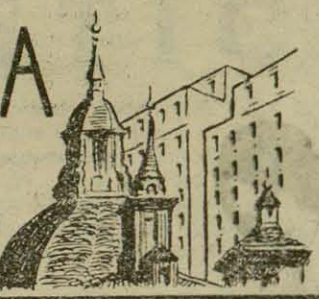
LA LECHERA

és el producte combinat de la ciència i l'experiència.

Sociedad Nestlé, A. E. P. A., Via Layetana, 41, Barcelona, enviarà gratuïtament a qui ho sol·liciti un exemplar del lúxus llibret indicant les utilitats de la llet condensada "La Lechera", ple d'apetitoses receptes.

Informacions de la península

CRONICA DE MADRID

No és ara quan s'ha deixat sentir la necessitat d'una penitenciaría colonial. Abans dels darrers successos estaven ja les presons abarrotades de presos. Si mal no recordem, el fet d'haver denunciat aquesta

inconveniència fou la causa ocasional de la dimissió de Victòria Kent com a directora de Preson.

A Espanya, com a tot arreu, està latent una revolució incubada per la suggestió de Rússia. És una insignificant minoria l'adscrita a aquesta revolució; però els procediments de què es valen multipliquen la seva força d'una manera considerable. Un home sol, amb una pistola, amb un rifle o amb un fusell, és molt el dany que pot causar; però si aquest home té una bomba, ja no és possible calcular la pertorbació que produeix en llançar-la contra coses i persones.

Els criminals més nats no són de tanta cura com aquests llançabombes que feren acte de presència a Espanya del 8 al 12 del mes actual.

La seva delinqüència és molt més greu que la del lladre, perquè pot robar per necessitat. I més greu també que la de l'assassí, perquè pot matar en un moment d'acolorament passional contra una determinada persona. El terrorista en llançar la seva bomba no satisfà cap necessitat fisiològica ni espiritual; no destrueix a qui té per enemic; atempta contra la societat. I la societat no pot donar als terroristes el mateix tracte que als altres delinqüents.

Està bé que no s'executi en el vil patibul els terroristes. Però no ho està que aquesta mena de delinqüents vagi constituint una gran part de la població penal a les nostres presons.

Per això aplaudim l'acord del Govern d'establir una colònia penitenciària, on millors condicions es reunixin, per a la finalitat que es persegueix. Com és de suposar, fora de la metròpoli. A les colònies. El més lluny possible.

El cas és de tanta urgència, que sense perjudici d'anar fent tot això, cal improvisar la part d'això que de moment es precisa.

ELS ESTATUTS REGIONALS

ACTES DE PROPAGANDA PER L'ESTATUT GALLEC

Vigo, 23. — En alguns pobles de la regió, se celebraren ahir mitings de propaganda de l'Estatut gallec, mereixent destacar-se els que se celebraren a Tuy, Fuentearas i Mondari, en els quals feren ús de la paraula, entre altres significats galleguistes, els diputats a Corts, senyors Suárez Picayo, Cascelao i Otero Pedrayo.

EN DEFENSA DE L'AUTONOMIA VALENCIANA

València, 23. — A Sagunto, s'ha celebrat un acte d'afirmació autonomista i en defensa de l'Estatut valencià. Han pres part en ell diversos oradors representant els partits polítics de València.

HOMENATGE DEL CENTRE DE L'EXERCIT I L'ARMADA AL PRESIDENT DE LA REPUBLICA

Cádiz, 23. — Al centre de l'Exèrcit i de l'Armada s'ha celebrat un homenatge al president de la República, senyor Alcalá Zamora. Es descobrí, als sons de l'"Himne de Riego", al saló d'actes de l'entitat, un retrat de S. E. A la cerimònia assistiren totes les autoritats, els comandants dels cosos de la guarnició i els capitans que es troben a Cádiz realitzant practiques.

Pronunciaren discursos el president del Centre, senyor Pau Bernardo; el comandant militar de la plaça, l'alcalde de Cádiz, senyor Manuel Pinto i els diputats senyors Solà i Muñoz Martínez.

EL NOU ALT COMISSARI AL MARROC, VISITA EL MINISTRE DE LA GUERRA

Madrid, 23. — Aquest matí ha celebrat una extensa conferència amb el ministre de la Guerra el nou Alt Comissari d'Espanya al Marroc, senyor Moles.

El secretari del ministre de la Governació en rebre als periodistes els ha manifestat que les notícies de tot Espanya acusaven tranquil·litat.

UNA BOMBA A UN CONVENT

Granada, 23. — Al torn del convent de San Bernardo el porter hi trobà una bomba amb el ble encès. Va poder apagar-lo i evitar l'explosió.

PREFECTURA

REUNIO CLANDESTINA SORPRESA: DETENCIO DE VINT-I-UN INDIVIDUS

En un bar del Passeig Nacional, on té el local el Sindicat Marítim, la policia ha sorprès aquesta matinal una reunió clandestina, i procedí a la detenció de vint-i-un individus dels que allí havia.

Se'ls ocuparen uns fulls clandestins adreçats a l'opinió i signats per la C. N. T., en els quals explicaven els antecedents i els fets revolucionaris del passat dia 8.

Els detinguts estan a la Direcció de Policia, per tal que siguin revisats llurs antecedents.

Ahir arribà l'«Espana núm. 5»

Els deportats foren traslladats a l'estació i emprengueren el viatge cap a Madrid en un vagó de tercera classe

Cádiz, 22. — Els periodistes tenien el propòsit d'anar al port de Santa Maria en un canot automòbil amb motiu d'haver-hi allà els deportats que han retornat de Villa Cisneros, però les autoritats militars i de Marina no ho permeteren.

A les primeres hores de la matinal el moll era desert. A l'estació del ferrocarril hi havia un vagó de tercera classe per a ésser enganxat al correu de Madrid. El cotxe, però, no ostentava cap indicació de destinació. El cap de l'estació digué que no havia rebut cap ordre.

El vapor «Adriano II», que és el destinat al servei de viatgers entre Cádiz i Sant Lucas de Barrameda quan hi ha curses de braus a Jerez, es dirigí cap a l'«Espana núm. 5».

Arribaren al moll nombrosos familiars i amics dels deportats. Com que el fred era molt intens s'encengueren grans fogueres.

A dos quarts de set retornà el vapor amb els deportats, els quals sortiren en grups amb llurs equipatges. Els parents pretengueren apropar-s'hi, però els guàrdies d'assalt els ho pri-

varen, dient-los que a l'estació els seria permesa la comunicació.

En fer-se el desembarcament, hom constatà que mancava un deportat, Honorat Maneras, el qual restà al vaixell per estar malalt.

Els viatgers mostraren llur desig d'ocupar un vagó de primera classe, però no els fou permès. Digueren que el viatge durà set dies, els tres primers molt durs a conseqüència del temporal. Conten que ara els han estat guardades més consideracions que en el viatge d'anada. Durant el viatge de retorn no veieren el comandant militar de l'expedició. L'ex-marqués de Gandul contestà un telefonema que li adreçà la seva muller.

El trasllat al port de Santa Maria fou fet pel guardacostes «Larache».

Referent a la fugida dels confinats, digueren que no en saberen res fins després d'haver estat realitzada.

A dos quarts de vuit del vespre el vagó en el qual viatgen els deportats fou col·locat al cap del tren correu. Vigilen els deportats vuit agents de policia i vint-i-cinc guàrdies d'assalt. No es produí cap incident al moment de la marxa.

EROTYL

Especific de l'**ASTENIA GENITAL (IMPOTENCIA)**
(MANCA DE VIGOR SEXUAL)

De la eyaculació prematura (pèrdues seminals); de la feblesa y molt eficaç per a combatre la NEURASTENIA, en totes les seves manifestacions.

Es el més poixant estimulant de l'activitat neuro-espiro-médulo-genital. Sinèrgic i homo-estimula de les glàndules intersicials. Producte pluriglandular, completament inofensiu. Mai perjudica, ni lesiona cap orgue, ni el funcionament dels mateixos.

No conté, ni estricnina, ni fosfurs, ni cantàrides, ni cap altre medicament excitant.

PRODUCTE MAGNE E INSUSTITUIBLE PER A RECOBRAR LA PERDUDA FELICITAT CONJUGAL. PROSPECTES GRATIS

Laboratoris Farmacològics del Dr. W. Dutrem
Alt de Sant Pere, 50 - BARCELONA - Telefon 18631

Preu: 21'75 ptes.

aquests moments. I jo que sé el que representes, hi tinc un deure.

Jo, el diputat oficial, aquell diputat oficial que abans portava aquells colls altíssims i llunts, que únicament anava al seu districte per a assistir a les processons a portar el talem i que després feia un discurs de circumstàncies i marxava satisfet fins a la nova processó. Jo el diputat oficial que no he vingut a portar el talem ni a fer discurs de circumstàncies et vull dir, amic Badia, tu que has estat diverses vegades calumniat, ets l'organitzador de l'ordre nostre. Si, Badia, tu ets l'organitzador de l'ordre i en plauria que ho sentissin aquells senyorassos de la Lliga perquè s'esgarriessin i en tinguessin enveja, puix que a l'Esquerra comptem amb un tècnic de l'ordre.

Seguidament Fontbernat parlà de les seves campanyes electorals en aquella comarca per a acabar dient que en les properes eleccions no hi ha d'haver ni un poble en el qual la majoria municipal no pertanyi a l'Esquerra de Catalunya.

A continuació al·ludint les Joventuts d'Esquerra digué que hi ha qui les tracta de feixistes. De feixistes, digué, perquè no saben el que és el feixisme. Les joventuts segueixen el camí dret i quan dintre del partit o on sigui hi ha qui no el segueix és perquè es decanta massa cap a la dreta o cap a l'esquerra, li indiquen.

Badia — seguí dient — és l'únic dels que feren la gesta heroica de Garraf que ha seguit sempre Francesc Macià. De Prat de Molló també n'hi ha pocs que hagin estat sempre fidels, però ara, han d'entrar per l'escala de servei, mentre que nosaltres no, perquè és Macià qui té la raó i sempre ens ha estimat encara que ens hagi renyat alguna vegada.

Nosaltres els rebels de primera hora, hi ha hagut moments que hem estat arreconats però ara foragitem els que no són mereixedors d'altra cosa.

Ara serà el moment en què es parlarà seriosament d'autonomia. Ara veuen els primers conflictes que resol-

drem nosaltres mateixos sense escàndol.

La República Catalana, que Macià tenia en un recó des de la vinguda d'aquells tres ministres. I la tenia en un recó perquè encara era petita i no tenia dents però ara ja camina i ha posat totes les dents i caminarà cada dia millor perquè cada ciutadà, vertader català, l'ajudarà a ésser cada dia més gran i més justiciera que és com la volem.

Una ovació llarguíssima ressonà després de les paraules de Josep Fontbernat.

Badia parlà en darrer terme per agrair les proves d'afecte que havia estat objecte i una vegada més prometé fer el que calgui per l'engrandiment de Catalunya.

FIRA DE BARCELONA

CONCURS DE CARTELLS

El Consell de «Fira de Barcelona» crida tots els artistes nacionals a acudir al Concurs de Cartells per anunciar la seva sisena manifestació.

A l'estatge de «Fira de Barcelona» se facilitaran les bases d'aquest Concurs.

NOTICIARI

L'Ateneu Enciclopèdic Popular (Carme, 30) té organitzats els actes següents per a la present setmana:

Dilluns, 23, a les vuit. — «Consideracions sobre l'esport de la natació i la difusió de piscines», per Lluís Santacana.

Dimarts, 24, a les vuit. — «El imperialisme norteamericà», per l'intel·lectual haitià doctor Beaugre Bery.

Dimecres, 25, a les vuit. — Continuació del curs sobre malalties sexuals, a càrrec del doctor Torra Bassols.

Dijous, 26, a dos quarts de vuit. — Continuació del curs de Literatura italiana, pel professor Joan Moro, de les Escoles Italianes.

CAMIONS COTXES CHEVROLET RECANVIS TALLER

- Concessionaris -

«AUTOMOVILES, S. A.»

Còrsega, 302 i 304 (entre R. Catalunya i P. Gràcia)

DES DE GETAFE, EL VIATGE EL FEREN EN AUTOMOBILS DE LA DIRECCIO DE SEGURETAT

Madrid, 23. — A les set del matí tenia assenyalada la seva arribada a Madrid el tren que transportava els deportats. Molt abans de l'hora d'arribada acudiren a l'estació nombrosos familiars i amics d'aquells. També hi havia molts periodistes. El tren correu de Cádiz arribà amb alguns minuts de retard. Els que es trobaven a l'estació veieren amb la consegüent sorpresa que els deportats no venien en el tren. Els periodistes s'assabentaren que el cotxe on efectuaven el viatge fou desenganxat a Getafe i, des d'allà, en automòbil de la Direcció de Seguretat, els deportats militars foren traslladats a la presó de Guadalajara i els civils a la de Madrid. Durant el viatge no ocorregué cap incident.

UN NOTARI AIXECA ACTA DE LA PROTESTA DELS DEPORTATS

Jerez de la Frontera, 23. — En arribar el correu de Cádiz es deturà uns moments. Puja al vagó que conduïa els deportats un notari per a aixecar acte de la manera com s'ha fet la

conducció i prendre nota de la protesta formulada pels deportats.

EN ALGUNES ESTACIONS ELS FAMILIARS EXTERIORITZEN EL SEU ENTUSIASME DONANT CRITS BEN SIGNIFICATIS

Sevilla, 23. — El tren correu de Cádiz es deturà a l'estació de San Bernardo. S'hi trobaven molts familiars dels deportats que saludaren a aquests i donaren visques significatius. Entre les estacions de Jerez i Utrera, l'ex-marquesa de Villamiranda, que viatjava en un vagó de primera amb altres familiars dels deportats, s'indisposà repentinament. El comissari encarregat de la vigilància dels deportats autoritzà l'ex-marqués de Villamiranda perquè passés al cotxe de primera i romangués amb la seva esposa mentre durés la indisposició. Així ho féu i, quan la seva esposa millorà, es reintegrà al vagó dels deportats.

JOIES VERITABLE OCASIO JOIERIA MAGRISA, Tallers, 41 PREU FIXE

OBITUARI

Ha mort la mare del nostre company Josep Maria Francès

El nostre estimat company Josep Maria Francès passa per la dolorosa situació de veure morta la seva mare. Josepa Ladrón de Cegama, vídua de Francès, després de nou mesos d'ésser víctima de dolorosa i traidora malaltia, ha mort, als setanta-tres anys d'edat, rodejada de la seva família.

No cal dir com els que redactem les pàgines de LA HUMANITAT hem sentit el cop dolorós que ha sofert el nostre company Francès, al qual fem constar el nostre sentit condol.

FOTOGRAVATS FOTOLITS

CONSELL DE CENT. 440 BARCELONA
TELEF. 55537

DIBUIXOS - LETRES - AEROGRAFI
PERIODICS - REVISTES - CATALEGS

Única casa que fa els clixés amb trames

SCHULZER

el més perfecte per a treballs delicats - La darrera paraula de la ciència aplicada a preus corrents

«BORIS GODUNOV», al Gran Teatre del Liceu

Aquesta òpera ha estat considerada com la millor obra escènica de Musorgsky; però nosaltres entenem que la millor és, sens dubte, el drama musical en cinc actes «Khovantchina». «Boris» és un seguit de quadros independents uns dels altres i, en canvi, «Khovantchina» és més regular; té més coherència escènica i llur acció és més adaptable al teatre líric. També des del punt de vista musical molts fragments — i principalment els cors — d'aquesta última són de més vàlua que qualsevol dels fragments i cors de «Boris Godunov». No obstant aquesta obra ha assolit més representacions i, per tant, ha esdevingut més popular.

Altrament, «Boris Godunov» és una de les obres més destacades del teatre líric rus, aquest teatre creat per Musorgsky, Borodine i Rimsky Korsakoff. Talment com «Khovantchina», evoca «Boris» un dels períodes més dramàtics i més tràgics de la història nacional russa. L'autor ha sabut fer revivir en aquesta obra tot el pesombre angulós d'una època de misticisme i superstició en la qual tant els tsars com el poble estaven sotmesos a un omnipotent poder teocràtic. El protagonista, el Tsar Boris, és un fidel reflex d'aquella època fanàticament religiosa.

Aquest personatge, el del Tsar Boris, fou verament interpretat pel bariton Jurenief, el qual excel·lí com a cantant i com actor. Tingué moments

de gran emoció artística i en l'últim acte, on el drama esdevé tragèdia, posà de relleu llurs facultats líriques i artístiques.

I bé: la interpretació que la resta del conjunt d'artistes russos donà el dissabte passat a «Boris» fou una interpretació quelcom més que correcta. Una vegada més aquest meritíssim conjunt, prou conegut a Barcelona, contribuï al triomf de l'art líric rus. Tant Possenkowsky, Zaporozetz, Kaidanoff i Ritch, com les soprans Sadoven i Davyloff, posaren en llurs respectives interpretacions tota la seva ànima d'artista i notables condicions de grans cantants.

Es d'elogiar que el Comitè organitzador de la temporada d'enguany hagi contractat tant selecte conjunt, car tots els components són artistes que honoren el nostre Gran Teatre i fan oblidar, amb la seva brillant actuació, la desfeta lírica de la temporada passada, en la qual per a res es tingué en compte el prestigi que sempre ha de merèixer el Teatre del Liceu.

El treball que el mestre Steiman realitzà dirigint «Boris Godunov», fou senzillament admirable. Conjunt i matissà de manera magistral. En finalitzar el duo del tercer acte, el qual acte és el més líric, el més «italià» de l'obra, el mestre Steiman fou juntament ovacionat pel nombros públic que emplenava el teatre.

LL. S.

DELS PASSATS FETS TERRORISTES

El jutjat especial que entén en aquest afer celebrà ahir diverses diligències i posà en llibertat alguns dels detinguts

Malgrat ésser dia festiu, el Jutjat especial va constituir-se ahir a la presó per tal de rebre nova declaració a diversos detinguts, la situació dels quals hom havia de resoldre, perquè s'extingien les setanta-dues hores després de la seva detenció.

Després d'aquestes diligències, i d'haver estat provada la innocència dels detinguts, el jutge senyor Joan Pastor va disposar que restessin sense efecte les detencions d'Antoni Sánchez i Garcia, al que se l'acusava d'haver estat l'autor de l'assassinat del guàrdia de Seguretat ocorregut al carrer de Montserrat el dia 8 d'aquest mes, i d'Andreu Silvestre i Castellano, que era acusat de complicitat en l'esmentat assassinat.

Ambdós pogueren provar que el dia que van ocórrer els fets, es trobaven en llocs diversos, cosa que fou comprovada per les declaracions i acaraments que hom verificà.

Tots dos foren posats en llibertat i abandonaren la presó ahir mateix.

També fou decretada la llibertat del detingut Baldri Juscapsa, el qual, des de Girona, i en qualitat de com-

plicit en aquests successos, va ésser conduït per la Guàrdia civil.

Sembla que l'acusació que pesava sobre aquest detingut és que havia satisfet l'enterrament d'un individu anomenat «Valladolid», qui, com hom

PROCCS
G. RCIA I VIDAL
GRAN ASSORTIT D'OBJECTES PER A CONSTRUCCIO

MAGATZEMS I DESPATX:
Carrer Clot, de l'1 al 9
Telèfon 54998
BARCELONA

DR. GALLEGO
Clínica Vies Urinàries
Raig X : 600 i 914 : Sífilis
Purgacions
Cura radical de mals secrets
Hores visita: 10 a 1 matí i 4 a 9 nit
NOU DE LA RAMBLA, 16

Hotel Segur
Subhastes tots els dies
Clarís, 8

LAS ABERRACIONES DEL SEXO

PEL DOCTOR ALBERT CAMPOS

La ciencia ante las aberraciones sexuales.—Males y remedios.—Onanismo masculino.—Onanismo femenino.—Prostitución y libertinaje.—Homosexualismo (La atracción de los sexos iguales).—Masochismo (El placer sexual en el tormento propio).—Sadismo (El placer sexual en el tormento ajeno).
Un volum de més de 400 pàgines, relligat en tela: Deu pessetes

DEL MATEIX AUTOR

LA PROCREACION HUMANA

Contingut: Los órganos de la generación.—La virginidad.—Esterilidad, impotencia y castración.—Higiene matrimonial.—Embarazo, aborto y parto.—Maternidad consciente (el arte de no tener hijos y de tenerlos sanos y hermosos).
Un volum de 400 pàgines, luxosament relligat en tela, amb nou làmines fora de text i nombroses il·lustracions: Deu pessetes.

De venda a EL HOGAR DEL LIBRO, Clarís, 20, Barcelona. Telèf. 24129
S'envia contra reemborsament tota classe de llibres. Vendes a terminis
Se serveix a domicili qualsevol comanda feta per telèfon

CAMISERIA
FERRER BATLLE
BOQUERIA, 36 i 38

CORBATES - CAMISES - PIJAMES,
GUANTS - BUFANDES - BATES, etc.

Mitges i mitjons gasteu sempre MARCA FERRO, les millors

recordarà, fou mort a l'escala del Sindicat de l'Alimentació, tenint a una mà una bomba i a l'altra una pistola i un encenedor.

El jutge, des de la presó, es traslladà al Jutjat, als calabossos del qual estava encara Pere González, germanastre de l'amo de la foneria d'Iguallada on foren trobades les bombes.

Després d'uns informes que el Jutjat esperava, i que facilità la policia, va deixar-se sense efecte la detenció del González, el qual sortí a dos quarts d'una del Jutjat de guàrdia.

La policia, durant el dia d'ahir, va practicar diverses diligències, però cap va donar el resultat que se n'esperava, per la qual cosa hom desconfia, veient els dies transcorreguts, que s'arribi al descobriment dels autors dels fets delictius ja coneguts.

Sabem que el Jutjat ha reclamat de la Direcció de Policia que sigui posat a la seva disposició el detingut des del dilluns de la setmana passada Ignasi Meler, que és un dels que fugiren en l'auto del carrer de Mallorca en ocórrer l'explosió.

Ahir va estar a la Direcció, prèviament citada, una veïna del carrer de Mallorca, per a veure si reconeixia el Meler com a un dels que sovintejava la casa La diligència va donar un resultat afirmatiu; assegurà aquest testimoni que el detingut era un dels que sovintejava la casa amb més freqüència. Meler ha estat reconegut també per altres veïns.

La mar i el port

ENTRADA DE VAIXELLS

Dia 22. — El vapor espanyol «Atxuri», procedent de Suansea, amb carregament de carbó. — El vapor espanyol «Ciudad de Valencia», procedent de València, amb 62 passatgers i càrrega general. — El vapor espanyol «Ciudad de Barcelona», procedent de Palma de Mallorca, amb 208 passatgers i càrrega general. — El vapor espanyol «Cabo Sacratif», procedent d'Avilès, amb càrrega general. — El vapor francès «Campana», procedent de Gènova, amb cinc passatgers i càrrega general. — El vapor francès «Espagne», procedent de Marsella, amb càrrega general. — El vapor italià «Pacheco», procedent de Londres, amb 1 passatger i càrrega general.

Dia 23. — El vapor espanyol «Ciudad de Mahón», procedent de Mahó, amb 13 passatgers i càrrega general. — El vapor espanyol «Fernando L. Itana», procedent d'Avilès, amb carbó. — El vapor espanyol «Araya Mendi», procedent de Gènova, amb 4 passatgers per al nostre port, 210 de trànsit i càrrega general. — El vapor nord-americà «Cody», procedent de Manila, amb càrrega general. — El vapor francès «Onergha», procedent de Casablanca, amb carregament de fosfats. — El vapor noruec «Swein Jarl», procedent d'Alexandria, amb càrrega general. — El vapor espanyol «Cala Murta», de Gandia, amb càrrega general.

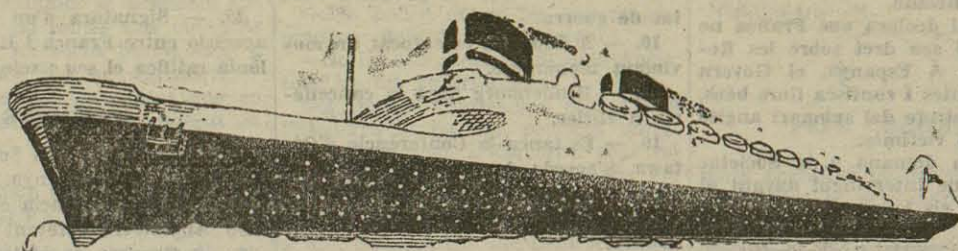
El Curs Montessori d'enguany

El «Canto de Trici» de Suïssa, que ja té adoptat oficialment el mètode Montessori a les seves escoles, acaba de prendre l'acord d'enviar al curs internacional que la doctora Montessori donarà a Barcelona durant els mesos que van de febrer a juny, la inspectora general de les Escoles Maternals i una mestressa, per tal de portar al seu país l'ensenyament pràctic de tots els avenços que la doctora Montessori ha introduït al seu famós mètode.

VAIXELLS DESPATXATS DE SORTIDA

Dia 22. — El vapor espanyol «Betis», cap a València, amb passatgers i càrrega general. — El vapor francès «Campana», cap a Dakar, amb 397 passatgers de trànsit i càrrega general. — El vapor francès «Espagne», cap a Argel, amb 12 passatgers de trànsit i càrrega general.

Dia 23. — El vapor italià «Marella», cap a Marsella, amb càrrega general. — El vapor italià «Virgilio», cap a Valparaiso, amb 20 passatgers del port i 210 de trànsit, i càrrega general. — El vapor espanyol «Ciudad de Mahón», cap a Elvissa, amb passatgers i càrrega general. — El vapor espanyol «Ciudad de Barcelona», cap a Palma de Mallorca, amb passatgers i càrrega general. — El vapor espanyol «Ciudad de València», cap a València, amb passatgers i càrrega general.

«ITALIA» FLOTES REUNIDES

SUD AMERICA EXPRESS

BARCELONA-RIO JANEIRO-SANTOS
MONTEVIDEO-BUENOS AIRES

GIULIO CESARE
10 febrer, de Barcelona
CONTE BIANCAMANO
3 març, de Barcelona

CENTRE AMERICA SUD PACIFIC

BARCELONA-VENEZUELA-COLOMBIA
PANAMÀ-EQUADOR-PERÚ-CHILE

ORAZIO
2 març, de Barcelona

NORD AMERICA EXPRESS

ESPANYA (via Gibraltar)-NEW YORK

CONTE GRANDE
2 febrer, de Gibraltar
REX
10 febrer, de Gibraltar
CONTE DI SAVOIA
17 febrer, de Gibraltar

LÍNIES DE GRAN LUXE PER A EGIPT, EXTREM ORIENT I MANILA (Via Hong-Kong)

Amb els supertransatlàntics del «LLOYD TRIESTINO»

CONTE ROSSO - VICTORIA - CONTE VERDE

«ITALIA» Flotes Reunides

BARCELONA: Rambla Santa Mònica, 29 - 31 — MADRID: Carrer Alcalá, 45

Casa de Caritat de Barcelona

SERVEI PUBLIC DE POMPES FUNEBRES

Direcció i Oficines:

EDIFICI DE LA CASA DE CARITAT, carrer de Torres Amat, número 8; Telèfons 16524, 16525 i 16526.

Subcentrals:

Carrer del Clot, núm. 71; Telèfon 50461. Carrer Creu Coberta número 91; Telèfon 33761

Sucursals:

Carrer de Sant Andreu, núm. 221; Telèfon 51051. Plaça del Centre (Sans), núm. 4; Telèfon 33471. Passatge del Triomf, núm. 17; Telèfon 52012. Carrer de Sarrià, núm. 72; Telèfon 73632.

Badalona:

Carrer Reial, núm. 110; Telèfon 87 B. Carrer de Fermí Galan (S. Adrià), 26; Telèfon 248.

Hospitalet:

Central: Laureà Miró, núm. 60; Telèfon 33 H. Sucursals: Pl. i Margall, número 90; Telèfon 31226. Progrés (Coll Blanc), núm. 58; Telèfon 31227.

Santa Coloma de Gramanet:

Carrer d'Anselm Clavé, número 13.

la humanitat

PREUS DE SUBSCRIPCIO

Parcel·la, un mes . . .	Ptes. 2'50
Península, un trimestre . . .	7'50
Amèrica, un trimestre . . .	9'50
Altres països, un trimestre . . .	25'00

Núm. solt 10 cèntims

RESUM POLITIC INTERNACIONAL DE 1932

La "Koelnische Zeitung", de Colònia, publica un interessantíssim resum polític internacional de 1932, el qual creiem de gran interès per als nostres lectors, i que ens ha induït a copiar-ne les principals dades.

Heu-vos-les ací:

GENER

Dia 1. — Negociacions preliminars per a la Conferència de Lausana sobre l'afar de les reparacions.
2. — El virrei de l'Índia empresona Gandhi i dissol el Congrés pan-hindu.
7. — Mort de M. Maginot, ministre de la Guerra francès.
8. — Atemptat contra el Mikado i dimissió del primer gabinet Innaki. Briand es retira del Ministeri d'Afers Estrangers i dimiteix el govern Laval, a França.
9. — Brüning comunica a l'ambaixador d'Anglaterra la incapacitat d'Alemanya per al pagament de les Reparacions en 1932 i en l'avenir.
14. — Formació del segon gabinet Laval, sense Briand.
19. — Laval declara que França no renunciarà al seu dret sobre les Reparacions. — A Espanya, el Govern exilia els jesuïtes i confisca llurs béns.
26. — Catàstrofe del submarí anglès "M-11": 66 víctimes.
29. — Xina demana a la Societat de Nacions que intervingui davant el conflicte amb els japonesos.

FEBRER

2. — Obertura de la Conferència del Desarmament.
9. — Brüning, en un discurs, reclama la igualtat de drets d'armament per a Alemanya.
16. — Crisi del gabinet Laval.
18. — Manxúria es declara independent.
21. — Tardieu forma govern.
29. — Hitler obté la nacionalitat alemanya.

MARÇ

1. — Desembarcament del Japó a Xang-Hai.
3. — Tardieu publica el seu projecte de confederació dels països danubians. — Sessió extraordinària de la S. de N. per a tractar del conflicte de l'Extrem Orient.
7. — Mort de Briand.
9. — Formació del govern De Valera, a Irlanda.
12. — Suïcidi d'Ivan Kreuger i fallida del trust dels llumins.
13. — Primera volta de les eleccions presidencials alemanyes. Candidats: Hindenburg, Hitler, Thaelmann i Duestenberg.
14. — Arribada a Xang-Hai de la Comissió Litton. — Suïcidi del milionari americà Eatsman, director de la Kodak.
22. — Centenari de la mort de Goethe.
26. — De Valera proclama la supressió del jurament de fidelitat a la corona i la suspensió dels pagaments a Anglaterra.

ABRIL

5. — Comencen les negociacions per a un armistici a Xang-Hai.
10. — Al segon torn de les eleccions alemanyes resulta elegit Hindenburg.
16. — Hoover anuncia que es presenta a la reelecció.
29. — Un coreà atempta contra l'Estat Major japonès, a Xang-Hai.

MAIG

1. — Gran triomf de les esquerres en les eleccions generals franceses.
5. — Signatura d'un armistici a Xang-Hai.
6. — Atemptat de Gorguloff contra el president Doumer.
10. — Elecció de Mr. Lebrun per a presidir la República francesa.
12. — Dimissió de Groener, ministre de l'Interior i de la Reichswer.
13. — Assassinat d'Inukai, president del consell japonès.
16. — Incendi del "Georges Philippar". Mor en el sinistre el gran reporter Albert Londres.
25. — L'almirall Saito forma govern al Japó.
30. — Dimissió de Brüning.

JUNY

1. — Von Papen és nomenat canceller del Reich.
2. — Herriot forma govern, a França.
8. — El Senat irlandès vota la supressió del jurament a la corona.
16. — Obertura de la Conferència de Lausana.

22. — Missatge de Hoover a la Conferència del Desarmament: preconitza la reducció dels armaments.

JULIOL

2. — Mort de l'ex-rei Manuel, de Portugal.
2. — Catàstrofe del submarí "Promethee", prop de Cherbourg.
12. — Noruega ocupa el sud de Groenlàndia, i Dinamarca porta el plet al Tribunal de La Haya. — Mort sobtada de Bata, el rei del calcat.
18. — Admissió de Turquia a la Societat de Nacions.
19. — Comencen les hostilitats al Chaco, entre Bolívia i el Paraguai.
21. — Obertura de la Conferència d'Ottawa.
26. — Catàstrofe del vaixell escola alemany "Niobe".

AGOST

9. — A Alemanya es proclama l'estat de guerra.
10. — A Espanya es sufocat un moviment monàrquic.
11. — Hindenburg nega la cancelleria a Hitler.
19. — Es tanca la Conferència d'Ottawa. S'acorda donar drets preferents als membres de l'Imperi britànic.
27. — Vaga de 130.000 obrers, a Lancashire.
30. — Reunió del nou Reichstag; el "nazi" Goering és elegit president.

SETEMBRE

3. — Obertura de la Conferència de Stresa.
9. — Les Corts espanyoles voten l'Estatut de Catalunya i la Reforma agrària.
12. — Von Papen queda en minoria i dissol el Reichstag.
15. — El Japó reconeix el nou Estat manxú.
20. — Gandhi comença la vaga de la fam.
21. — Clausura de la Conferència de Stresa.
25. — Discurs d'Herriot, a Gramat.
26. — Crisi a Anglaterra i dimissió dels laboristes. — Gandhi dona per acabada la vaga de la fam en interrompre Anglaterra el seu projecte electoral per a l'Índia.
27. — Henderson no pot apropar els punts de vista francès i alemany en la Conferència del Desarmament.

OCTUBRE

3. — Publicació de l'informe Lytton sobre l'afar de la Manxúria.
10. — Acaba la revolució brasilera

amb el triomf del govern.

17. — Desè aniversari del feixisme.
22. — De Broqueville forma govern, a Bèlgica.

28. — Herriot publica el seu projecte de desarmament. — Els marxadors de la fam arriben a Londres i es promouen successos sagnants.

31. — Viatge d'Herriot a Espanya. — Venizelos dimiteix, i forma govern, a Grècia, el monàrquic Tsaldaris.

NOVEMBRE

3. — Es reuneix la S. de N., sense Alemanya.
7. — Se celebren eleccions al Reichstag. Els nacional-socialistes perden llocs.
8. — Roosevelt és elegit president dels Estats Units, per gran majoria.
10. — Successos sagnants, a Ginebra.
17. — Dimiteix Von Papen.
21. — Eleccions a Catalunya i triomf dels republicans acabats per Macià.
29. — Signatura d'un pacte de no agressió entre França i Rússia. — Polònia ratifica el seu pacte amb Rússia.

DESEMBRE

2. — El general Von Schleicher forma govern, a Alemanya.
5. — Pèrsia denuncia el seu tractat amb Anglaterra referent als petroli.
6. — Goering és reelegit president del Reichstag. — A Ginebra s'inicia la Conferència dels Cinc per a tractar de la igualtat de drets.
9. — Gregor Strasser deixa el partit nacional-socialista.
12. — Canvi de notes entre Amèrica i els seus deutors.
13. — De Broqueville forma el seu segon gabinet, a Bèlgica.
14. — La Cambra francesa es pronuncia contra el pagament dels deutes. — Herriot dimiteix.
15. — França, Polònia, Bèlgica, Estònia i Hongria, comuniquen als Estats Units la seva impossibilitat de pagar el venciment de llurs deutes.
18. — Constitució del gabinet Boncour.
30. — El Senat francès vota un préstec a Àustria.

El director general de Seguretat arribarà demà a Barcelona

Per a demà, dimarts, ha anunciat la seva arribada a Barcelona el director general de Seguretat, senyor Menéndez.

UN ALTRE CAS KUTIEPOV?

Ara es tracta del segrestament d'una noia—Grav Eulanov—que havia prestat grans serveis a la Txeca i que se suposa ha caigut en desgràcia a Moscú

Berna. — Els periòdics "Berliner Tageblatt" i "Gazette de Lausanne" i altres, publiquen la notícia d'un segrestament realitzat a la manera del que ocorregué amb el general Kutepov. Aquest nou segrestament ha estat començat al cantó de Thurgovia, i succeï el de la següent manera:

En una clínica de Kruzlingen havia estat admesa, a instàncies de l'ambaixada dels soviets a Berlín, una jove de nacionalitat russa, de 26 anys d'edat, anomenada Maria Citoibin, nom sota el qual s'amagava el veritable de Grav Eulanov, coneguda pels serveis que havia prestat a la Txeca a l'estranger, i especialment a Alemanya.

Un dia ella va rebre la visita d'un membre de la Comissió de control de Moscou anomenat Rojsenmann, el mateix que a París intentà repatriar a Rússia l'encarregat d'Afers, Bossodovski.

El metge cap de la clínica entrà a l'habitació on es trobava Rojsenmann conversant amb la noia, i aquesta pregà al metge que la protegís, que fes detenir Rojsenmann i que li prohibís que mai més posés els peus a la clínica.

El metge féu sortir l'emissari de Moscou i tingué amb ell una explicació, a conseqüència de la qual el rus fou autoritzat per veure la malalta, i adhuc a emportar-se-la.

Uns dies més tard, l'estació de la petita ciutat fou teatre d'una escena dramàtica.

La noia russa fou arrossegada a viva força de la clínica a l'estació. Durant tot el trajecte ella oposà una enèrgica resistència als tres emissaris de Moscou que acudiren a facilitar la missió de Rojsenmann.

Ja a l'estació, la desgraciada noia pregà als empleats de la mateixa que la salvessin, però com que es va creure que era fol·la, no es donà cap importància a les seves protestes.

Reduïda a la impotència per Rojsenmann i els seus ajudants, hagué de prendre el camí de Moscou, i després d'això ja no s'ha sentit parlar més d'ella.

La premsa suïssa, que comenta aquests fets, reclama una enquesta, i es mostra sorpresa que es guardi silenci sobre aquest fet.

Detenció dels propietaris d'una agència que demanava capitalistes per a préstecs

Els agents de policia senyors Cirujano i Reguengo han efectuat la detenció de Josep Maria Comenge i Jaume Sala Saladrigas, els quals tenien muntat un negoci a la Rambla de Catalunya, 52, amb el nom de "Crédito Privado".

Per mitjà d'anuncis a la premsa demanaven capitalistes per a fer préstecs, fent-los signar un contracte que a primera vista semblava un gran negoci, però en altres clàusules hàbilment redactades, no els donaven dret a res.

Un dels perjudicats, Jaume Aregall, havia ja lliurat quatre mil pessetes i moments després de la detenció havia de lliurar tres mil pessetes més per exigència dels detinguts.

Hom espera que acudeixin a la policia a denunciar més estafes altres perjudicats.

El vol d'Ellsworth i Balchen al Pol Sud

Els coneguts exploradors polars i aviadors Lincoln Ellsworth i Bernt Balchen, es preparen per a una nova expedició antàrtica que superarà, en inèdita, totes les realitzades fins avui en aquest gènere. Es proposen, en un vol "nonstop", fer el trajecte des del Mar del Cavall, passant pel Pol Sud, fins al Mar Weddell, o sigui fins l'altra banda del globus terraqüi i tornada, sense aturar-se. "Com que no ens és possible crear una base d'expedició en el Mar Weddell, haurem de fer el llarg trajecte de 4.600 quilòmetres sense cap aterratge" —deia Ellsworth.

L'objecte de l'expedició no és, com podria semblar, establir un nou rècord de vol àrtic: Ellsworth i Balchen es proposen més aviat explorar si la regió polar del Sud forma un continent continuat, o bé si la gruixida capa de gel amaga sota seu esquerdes fins a la terra ferma. Hom compta amb la possibilitat que el Mar del Cavall i el Mar Weddell s'ajuntin, si bé fins ara no ha estat possible demostrar que veritablement existeix aquesta unió.

En la segona meitat de l'any 1933, la petita expedició sortirà de Dunedin, a Nova Zelàndia, per arribar al cercle glacial del sud, amb una nau noruega, fins al Mar del Cavall. Allà s'establirà en lloc apropiat, un campament, on hom esperarà el moment oportú per emprendre el gran vol fins al Mar Weddell. La tripulació de la nau de l'expedició la formen nou homes, i en l'execució de l'expedició pròpiament dita, només hi prendran part cinc homes. Entre ells hi ha l'explorador polar sir Hubert Wilkins, qui, tal com ja sabem, intentà d'arribar al Pol Nord en submarí. En aquesta ocasió pren part en l'expedició com a reporter periodístic.

Dos homes, Ellsworth i Balchen, són els que hauran d'exercir el paper més important de l'expedició. Ells dos seran els únics que realitzaran el vol. Ellsworth s'ha fet càrrec, darrerament, de l'aparell amb el qual ha de portar a terme el llarg vol; ha estat construït pel conegut fabricant Horthrop. És un monopla amb les ales col·locades molt baixes i que pot volar a 225 quilòmetres per hora, té un radi d'acció de 5.300 quilòmetres, i pot augmentar la seva velocitat fins a 300 quilòmetres per hora.

"Portarem l'aparell a bord de la nau probablement en el proper mes d'agost —deia Ellsworth—. En el vol només prendrem part Balchen i jo. Tan aviat com ho permetin les condicions meteorològiques, emprendre el vol des del Mar del Cavall i continuarem fins a l'altra banda de la terra ferma antàrtica. Portarem a bord de la nau carburant per a volar 5.900 quilòmetres, ja que hem de comptar amb la possibilitat d'haver de lluitar contra el mal temps. Precisament els canvis sobtats dels temps són una de les dificultats característiques amb què hem de lluitar els aviadors, a l'Antàrtic.

Durant el vol farem constantment

fotografies i així podrem retenir en elles amples regions que fins ara no han estat reclamades per cap país. La nostra cambra fotogràfica tancarà un quadre continu del trajecte total de 4.000 quilòmetres. Balchen pilotarà l'aparell i serà l'encarregat, encara, de mantenir constant comunicació radio-telegràfica amb el nostre campament. Jo m'encarregaré de la navegació de l'aparell, prendre les fotografies i portar el diari d'a bord."

La projectada expedició antàrtica serà la quarta d'aquest gènere que realitza Ellsworth. Acompanya dues vegades Roald Amundsen en els seus vols al Pol Nord i prengué part també en el vol polar del "Graf Zeppelin". En 1928 hagué d'aterrar, junt amb Amundsen, per avaria, i romangueren 125 dies sobre els gels flotants, fins que arribà una expedició de salvament.

El seu company, Balchen, és un ros, fill del septentrí, i tampoc no és novell en aquestes empreses. Acompanyà l'almirall Byrd en el seu vol transoceànic i en el que realitzà al Pol Sud.

EL FARMACEUTIC ENAMORAT

Feia deu mesos que vivia junt al cadàver de la seva esposa, amb objecte de momificar-la i evitar que la separessin d'ell

Hannover, 22. — Inquiets pel misteriós silenci que regnava en una farmàcia cèntrica, diversos veïns exposaren a la policia la seva temença de què hagués ocorregut quelcom anormal en aquest establiment.

Com que ningú contestava a les seves crides, els agents derribaren les portes, trobant-se en un llit el cadàver momificat de l'esposa del farmacèutic, morta fa deu mesos.

El farmacèutic estava com idiotitzat i contestant a preguntes dels agents manifestà que havia amagat la mort de la seva esposa amb objecte de poguer-la momificar per mitjans químics i evitar que l'apartessin del seu costat.

El desgraciat farmacèutic dormia al costat del cadàver de la seva esposa i s'alimentava amb algunes conserves que posseïa en el seu establiment, havent-se quedat en tal estat de debilitat que ha estat precis conduir-lo a un hospital per a disposar després el seu ingrés a una casa de salut.

A l'estació de Sinking, un coreà llança una bomba, i resulten ferits el primer ministre del Manxukuo i el general japonès Muto

Londres. — Comuniquen de Xang-Hai la notícia feta pública per l'Agència Xinesa d'un atemptat ocorregut el dia 12 a l'estació de Sinking, i a conseqüència del qual han resultat ferits el primer ministre del Manxukuo, Cheng-Sia-Su, i el general Muto, ambaixador del Japó a Manxúria.

L'atemptat es cometé per mitjà d'una bomba que llança un jove que se suposa és terrorista coreà, i que ha estat detingut. Per suposar-se'l complicat en el fet ha estat també detingut el governador coreà Sih-Sia.

En els primers moments circulà el rumor que el primer ministre manxú havia mort a conseqüència de les ferides que va rebre; però segons notícies posteriors, el seu estat no inspira inquietud. Les ferides del general Muto són greus.